

SA FOLOSIM DIN PLIN TRACTOARELE ȘI MAȘINILE S.M.T.-URILOR PENTRU SPOIREA PRODUCȚIEI AGRICOLE! C. Șerban — Sarcinile mecanizatorilor de la S.M.T. în muncile agricole de primăvară; Gh. Doicin — Lucrări de bună calitate prin respectarea graficului orar; V. Voichită — Grija față de mașini — prima datorie (pag. 2-a)

Ilya Ehrenburg — Destinile Europei (pag. 3-a).

SCRISORI CĂTRE „SCINTEIA”: A. Kocsis — Intârziere nepermisă (pag. 3-a)

Pentru sprijinirea comerțului german (pag. 3-a)

Semănătorii friții și inspiratorii istoriei de război (pag. 4-a)

Incheierea lucrărilor celui de al XII-lea Congres al Comsomolului (pag. 4-a).

Sesiunea Biroului Executiv al F.S.M. (pag. 4-a).

Dezbateri în Camera lorzilor din Anglia asupra problemelor de politică externă (pag. 4-a)

Șahistul sovietic Viktor Korcinoi, câștigător al turneului internațional de șah al R.P.R. (pag. 4-a).

In interiorul ziarului:

Toată atenția colectărilor de produse agricole

A început campania lucrărilor de primăvară, campanie de mare însemnătate pentru asigurarea pînii poporului muncitor. Punind în aplicare hotărârile plenerului lărgit din august 1953 a C.C. al P.M.R., cu privire la sporirea producției agricole la hectar, guvernul și partidul au luat o serie de măsuri pentru stimularea și coerențarea materială a producătorilor agricoli în această direcție.

Stimularea materială a producătorilor agricoli de a obține recolte cât mai mari este unul din principiile care stau la baza stabilirii actualului sistem de colectare. Sistemul de colectare prevede înțelegerea de cote la hectar, deci cota se stabilește nu pe măsura producției agricole obținute de producător, ci după mărimea suprafeței de teren folosite de gospodărie. Cu cât va fi mai mare producția obținută de un producător, cu atât mai mari vor fi cantitățile de produse de care poate să dispună liber după predarea cotelor. Principiul cotei la hectar face să crească interesul producătorului agricol de a avea o producție tot mai mare; astfel interesele generale ale statului se îmbină cu interesele producătorilor agricoli.

Politica partidului și guvernului este îndreptată spre întărirea neîncetată a alianței frățești dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Statul de democrație populară dă un sprijin puternic și permanent țărânilor muncitoare, apărînd-o de exploatarea chiaburescă și ajutînd-o pe toate căile să-și ridice necontenit bunăstarea. În locul plugului de lemn și al altor unelte înapoiate, țărâni muncitori de pe ogorele patriei noastre folosesc acum tot mai multe semănători, secerători, tractoare, batoze de treier, combine. Avem astăzi 218 S.M.T.-uri cu un total de aproape 10.000 tractoare și peste 25.000 mașini agricole remorcate. Țărâni muncitori au mai fost ajutați de statul democrat-popular prin împrumuturi de seminte selecționate, prin împrumuturi agrotehnice și zootehnice, prin credite, împrumuturi la plată împozitelor etc. Țara întregă cinstește pe nenumărații frunțași ai recoltelor bogate, mîndria poporului nostru muncitor.

An de an, volumul mărfurilor industriale desfășurate la sate este în continuă creștere. În sate s-au înmulțit școlile, instituțiile de cultură și sănătate. Viața țărânilor muncitori devine astfel pe zi ce trece mai bună, mai cultă.

Țărâni muncitori este interesată să primească din partea clasei muncitoare mai multe tractoare, mașini agricole, îngrășăminte chimice, mai multe pînzeturi, fîcșăntămint și alte mărfuri industriale; de aceea, este în interesul ei de a asigura aprovizionarea industriei cu materiile prime agricole și aprovizionarea clasei muncitoare cu alimente. Colectările contribuie la întărirea economică a țării; cu cât statul nostru e mai puternic, cu atât poate apărea mai bine pacea, alături de Uniunea Sovietică și de toate popoarele iubitoare de pace. Predarea conștiințoasă a cotelor de colectare este nu numai o datorie patriotică ci și o obligație prevăzută de lege de la care nici un producător agricol n-are dreptul să se sustragă.

Campania de colectare a vegetalelor și a produselor de toamnă din anul trecut a dovedit că cea mai mare parte a țărânilor muncitori dovedește disciplină cetățenească, predind în întregime și la timp cotele de colectare. În fiecare comună, în fiecare sat, sint zeci și zeci de țărâni muncitori care în anul 1953 au considerat ca o cinste să fie primii care să-și îndeplinească obligațiile de colectare. Regiunile Cluj, Arad, Baia Mare, Regiunea Autonomă Maghiară și altele se numără printre regiunile frunțase în îndeplinirea planului de colectare a grîului, secerii, orzului, porumbului, cartofilor.

Comitetele executive ale sfaturilor populare regionale, raionale și comunale care, împreună cu împuterniciții Comitetului de stat pentru colectarea produselor agricole, răspund de realizarea planului de colectare a toată produsele vegetale și animale, au în momentul de față sarcina de mare însemnătate de a efectua în bune condiții împrumuturile pe anul acesta. În același timp însă, trebuie intensificată munca pentru colectarea produselor vegetale și animale pe care le mai datorează statului de anul trecut o serie de comune și raioane din regiunile Iași, Bacău, Constanța, Birlad. În regiunile Birlad și Iași, împuterniciții C.S.C. (Hampu Ios și Mozolea Georgehe) au neglijat problema instruirii aparatului de colectare, n-au mobilizat și sprijinit în suficientă măsură organele raionale și comunale de colectare în vederea îndeplinirii sarcinilor. De asemenea, în raioane ca Medgidia, Constanța, Marghita și Alesd-Oradea, au fost tolerate încălcări ale legii de colectare

cu privire la plata imediată a producătorilor care și-au predat cotele. Toate aceste lipsuri ale aparatului de colectare au dus în cele din urmă la neîndeplinirea planului la o serie de produse. Rămînera în urmă este cauzată, în unele locuri, și de faptul că experiența pozitivă din comunele și raioanele frunțase n-a fost bine planificată și organizată, iar comitetele executive ale sfaturilor populare și organele de partid nu s-au preocupat îndeaproape de îndeplinirea planului.

Chetăzirea rezolvării cu succes a sarcinilor de colectare stă în muna politică a organelor de stat și a organizațiilor de partid în rîndurile țărânilor muncitoare, munca temeinică de lămurire fiind de cea mai mare însemnătate pentru realizarea planului de colectare. În această muncă trebuie antrenati agitatorii, deputații sfaturilor populare, comisiile permanente, comisiile de femei, în frunte cu comunistii, care trebuie să lămurască producătorilor agricoli că predarea cotelor la colectare este o obligație a fiecăruia. Trebuie dezvoltată în rîndurile țărânilor muncitoare o asemenea stare de spirit față de colectare încît fiecare țărăn muncitor să privească nepredarea la timp și în întregime a cotelor ca o faptă nedemnă de un om cinstit, pentru că ea lovește în interesele statului de democrație populară, în interesele fiecărui om al muncii, ca o faptă care dă apă la moară dușmanilor păcii și poporului muncitor.

În vederea unei desfășurări a operațiilor de colectare, comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să simtă din plin răspunderea pe care o au pentru buna aprovizionare a populației muncitoare, să se dezbate de metodele birocratice de conducere, să conducă munca în mod concret, viu, operativ, intensificînd totodată controlul asupra organelor de stat însărcinate cu colectarea. Comitetele executive ale sfaturilor populare au obligația de a analiza regulat mersul colectărilor la produse agricole vegetale și animale și de a lua măsuri pentru a asigura realizarea ritmului zilnic planificat.

În ceea ce privește stabilirea împrumuturilor la cotele de vegetale pe anul 1954, comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să exercite un control temeinic asupra desfășurării acestor operațiuni, astfel ca documentațiile să fie just întocmite și completate obligatoriu de predare să se facă numai în prezența producătorilor, după rezolvarea eventualelor obiecțiuni pe care aceștia le-ar ridica cu privire la documentația care a stat la baza împrumuturilor.

Comitetele regionale și raionale de partid au datoria să îndrume organizațiile de bază sătesii și comitetele executive ale sfaturilor populare pentru ca, prin mobilizarea țărâni a producătorilor agricoli din acele comune care mai au încă rezerve de cote, colectările să fie intensificate și planul să fie în întregime îndeplinit. Membrii de partid producători agricoli trebuie să înțeleagă că nepredarea cotelor este un act nedemn pentru un membru de partid și o rușine pentru organizația de partid din care face parte. În rîndurile membrilor de partid, ale deputaților sfaturilor populare, ale funcționarilor de stat nu trebuie să se găsească nici un singur producător agricol care să nu-și îndeplinească obligațiile către stat.

Organele de partid au datoria să vegheze ca organele de stat să aplice în mod just și consecvent legea față de toți producătorii agricoli, făcîndu-le cunoscut că neîndeplinirea sarcinilor de colectare atrage după sine sancționarea — lămură a celor care nu-și predau cotele. Aplicînd consecvent obligațiile de îngrădire a chiaburimii, organele de partid și de stat trebuie să combată orice denaturări ale liniei partidului, orice fel de abuzuri și încălcări ale legalității populare. Ele trebuie să aplice totodată legea cu toată fermitatea. Sub nici un motiv nu trebuie să se mai repete cazuri ca acela din comuna Padina, raionul Pogonele, unde organele locale au tolerat ca un număr însemnat de chiaburi să nu-și predea timp îndelungat cotele, fără a lua nici o măsură. A nu comite abuzuri nu înseamnă nicidecum pentru organele de partid și de stat a nu aplica legea, a închide ochii în fața sabotajului unora din chiaburi.

În îndeplinirea sarcinilor de colectare, organele de stat se bazează pe marea masă a țărânilor muncitori care și-au îndeplinit cinstit obligațiile față de stat și care sprijină organele de colectare în munca lor pentru colectarea produselor restante, pentru îndeplinirea planului de colectare.

Organele de stat, comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să dezvolte larg munca politică și organizatorică de masă în rîndul țărânilor muncitori pentru îndeplinirea în întregime și la timp a planului de colectare pe anul 1954.

Declarația guvernului sovietic cu privire la relațiile dintre Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: Presa sovietică din 26 martie publică următoarea declarație a guvernului sovietic cu privire la relațiile dintre Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană:

„Guvernul Uniunii Sovietice este călăuzit în mod învariabil de naștința de a contribui la reglementarea problemelor germane în conformitate cu interesele înălțării păcii și asigurării unității naționale a Germaniei pe baze democratice.

Aplicarea de măsuri practice în vederea apropiării între Germania răsăritească și Germania apuseană, (înerea de alegeți libere pe întreaga Germanie și încheierea Tratatului de Pace cu Germania trebuie să servească acestor scopuri.

În ciuda eforturilor Uniunii Sovietice, la recenta conferință de la Berlin a ministrilor afacerilor externe ai celor patru puteri nu s-a întreprins nici un pas pentru recșterea unității naționale a Germaniei și încheierea tratatului de pace.

Avînd în vedere această situație și în urma tratatelor pe care guvernul sovietic le-a dus cu guvernul Republicii Democratice Germane, guvernul U.R.S.S. consideră necesar ca încă de pe acum, înainte de încheierea Germaniei și de încheierea Tratatului de Pace, să întreprindă noi pași care să meargă în întîmpinarea intereselor poporului german, și anume:

1. Uniunea Sovietică stabilește cu Republica Democrată Germană aceeași relații ca și cu celelalte state suverane.

Republica Democrată Germană va fi liberă să rezolve, după propria sa apreciere, problemele interne și externe, inclusiv problemele relațiilor reciproce cu Germania occidentală.

2. Uniunea Sovietică menține în Republica Democrată Ger-

mană funcțiunile legate de asigurarea securității, care decurg din obligațiile impuse U.R.S.S. prin acordurile celor patru puteri.

Guvernul sovietic a luat notă de declarația guvernului Republicii Democratice Germane că va respecta obligațiile decurgînd pentru Republica Democrată Germană din acordul de la Potsdam cu privire la dezvoltarea Germaniei ca stat democrat și iubitor de pace, precum și obligațiile legate de staționarea temporară a trupelor sovietice pe teritoriul R. D. Germane.

3. Supravegherea activității organelor de stat ale Republicii Democratice Germane, care a fost exercitată pînă în prezent de înalții comisar ai U.R.S.S. în Germania, se desființează. În conformitate cu aceasta, funcțiunile înalților comisar ai U.R.S.S. în Germania sînt limitate la problemele legate de susținutarea asigurarea a securității și de menținerea legăturilor corespunzătoare cu reprezentanții autorităților de ocupație ale S.U.A., Angliei și Franței în problemele privind întreaga Germanie, care decurg din hotărârile cu privire la Germania adoptate de comun acord de către cele patru puteri.

Guvernul U.R.S.S. consideră că existența „statului de ocupație”, stabilit pentru Germania occidentală de către Statele Unite ale Americii, Anglia și Franța, nu numai că este incompatibilă cu principiile democratice și drepturile naționale ale poporului german, dar, în condițiile actuale, îngreunînd apropierea dintre Germania apuseană și cea răsăritească, constituie una din piedicile principale în calea unificării naționale a Germaniei”.

Pe întinsul patriei noastre

Realizările petroliștilor de la rafinăria nr. 4

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru) Rafinorii și distilatorii rafinării nr. 4 din Cîmpina muncesc cu avînt pentru a putea trimite uzelilor, fabricilor, S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat cât mai multe produse petrolifere.

În întrecerea socialistă au obținut însemnate succese distilatorii de la secția de cracare termică. Act. echipa de distilatori în frunte cu maestrul Ion Burlicu, Ion Motorolu, Vasile Dobrescu și inginerul Ion Burciu a terminat pînă în ziua de 25 martie a.c. planul la cracarea termică a pîcurei pe întreg trimestrul I al anului, producînd de la această dată benzînă în contul celui de al II-lea trimestru al anului.

Și echipele de distilatori conduse de maestrul Petru Voicu și Ion Popescu de la secția de distilare primară a țitelului, lupînd pentru stricta respectare a procesului tehnologic, au putut îndeplini pînă în ziua de 24 martie a.c. planul de lucrare a țitelului pe întregul lună martie.

La fabrica de parafină a rafinării, echipa de rafinori condusă de maestrul Roman Bunea, datorită atenției cu care lucrează la fracționarea sortimentelor de parafină, a reușit să contribuie la îmbunătățirea calității a acestui produs.

Tot aici, rafinorii din echipele maestrilor Iordache Tudose, Iosif Popescu și Vasile Ciocodreă, luînd măsuri pentru desfășurarea cât mai rațională a procesului tehnologic la operațiile de rafinare a parafinei, au lăbunit și economisesc, de la începutul anului, chimicale în valoare de peste 21.000 lei. Ei și-au propus să lucreze cu aceste chimicale economisite timp de trei zile, fără să mai ceară alte materiale de la magazie.

În primele două luni ale anului, distilatorii și rafinorii din întreaga rafinărie nr. 4 au realizat economii la chimicale în valoare de peste 100.000 lei. Aceste economii contribuie semnificativ la scăderea prețului de cost al produselor petrolifere.

Se pregătesc noi filme de desene animate

Studiul cinematografic București!... În sala mare, luminoasă, sint înșirate zeci de planșele de desen. Prin mișcarea imaginii care se succed plectori dau viață diferitelor personaje. Anul trecut, colectivul de pictori de desene animate, destul de numeros, a obținut o serie de succese. Filme ca: „O poveste cu ursuleț” sau „Doi epurși” au fost apreciate atât de micii spectatori, cît și de cei vîrstnici.

De curînd, pe ecranul cinematografului noastre a început să ruleze filmul de desene animate „Marinica”. Dar activitatea fauritorilor filmelor de desene animate nu se oprește aici. Pe baza experienței cîștigate și învîntînd din materialele sovietice de specialitate ei se străduiesc să lărgescă tematica filmului de desene animate.

Recent, colectivul studioului a început să pregătească noi filme de desene animate: „Lăcătul minune” după scenariul lui P. Luceșov și „Articul cu piciorul scriinții” după o fabulă de Marcel Bressleșu.

Produce dentare fabricate în țara noastră

Printre produsele medicamentoase care se fabrică în țara noastră sint și o serie de produse dentare care înainte vreme se importau din străinătate. Așa, de pildă, în fabricile noastre de medicamente se produce azi paste și soluții antiseplice pentru tratamentul dinților, amalgam de argint pentru plombe, ceră de lipeț lucrări dentare în laborator, dinți din acrilat, discuri din metal inoxidabil, ciment-fosfat pentru fixarea lucrărilor din metal, gume de polizat, pastă arsenicală, hemostatic dentar pentru oprirea sîngelui după extracții, melon pentru mușche în laborator etc. Pentru anul acesta este prevăzut ca producția materialelor dentare să crească cu peste 50% față de anul 1953.

Pentru obținerea titlului de „cel mai bun tractorist”

În cadrul consfătuirii de producție ce a avut loc la S.M.T.-Peciu Nou, regiunea Timișoara, tractoristul uimist Stănescu Vasile a chemat la întrecere pe toți tractoriștii din țară pentru titlul de „cel mai bun tractorist”, propunînd următoarele criterii care să stea la baza întrecerii socialiste pe profesii:

1. Depășirea normelor metodice anuale planificate pe tractor prin folosirea întregii capacități de lucru a tractorului, cuplarea de agregate, aplicarea graficului orar la toate lucrările.

2. Respectarea termenului fixat pentru fiecare fel de lucrare.

3. Obținerea, pe terenurile lucrate cu tractorul, de sporuri de producție la toate culturile față de producția planificată, prin lucrări de bună calitate, respectînd regulile agrotehnice.

Au terminat însămînțările din urgența I-a

ORADEA — Începerea campaniei agricole de primăvară l-a găsit pe țărâni muncitori cu gospodării individuale din comuna Bătar, raionul Salonta, cu mașinile și uneltele agricole revizuite și reparate, cu semintele selecționate și curățite, cu mari cantități de gunoi de grajd transportate la câmp.

Sămînța pentru însămînțările de primăvară a fost pregătită din vreme. Țărâni muncitori au curățit și tratat peste 10.000 kg. de seminte diferite. La o mare parte din aceste seminte s-a și încercat pulberea de incolțire.

Hotărîți să obțină producții sporite la toate culturile, țărâni muncitori din Bătar au leșt la cîmp imediat ce timpul a fost prielnic. Pînă în ziua de 21 martie ei au

Folosesc metode agrotehnice înaintate

Îndată ce s-a tocit zăpada, cele 14 familii de țărâni muncitori întovărășiți din comuna Cepari, raionul Năsăud, au leșt la muna cîmpului.

Ascultînd de sfaturile agronomilor, ei s-au hotărîi să folosească metode agrotehnice înaintate pentru a obține sporuri de recoltă la hectar. Membrii întovărășirii și terminat grăpatul a 22 hectare semănături de toamnă. După aceea, au în-

Cînd agronomii sint fînuiți să întocmească „situații”...

BACAU (de la corespondentul nostru). Timpul frumos din ultimele zile zece zile a făcut ca în raionul Bacău zăpada să se toposcă de-abia în unele locuri și în multe locuri pînă în prezent, sămînța a încolțit favorabil începînd campania agricolă de primăvară. În cîteva comune din raion — ca Horghești, Chetriș, Secușeni, Odohești — țărâni muncitori au început arăturile și însămînțările. Era însă de datoria sfatului popular raional să îndrume pe agronomii să explice țărânilor muncitori cum să lucreze bine pămîntul.

Una din lucrările de mare însemnătate ce trebuie făcute în momentul de față este transportul îngrășămintelor pe cîmp, pentru că introducerea gunoșului bine putrezit sub brazdă asigură o recoltă bogată. În raionul Bacău sint comune ca Nicolae Bălcescu, Cleja, Răcășani etc., unde s-ar fi putut face acest lucru. Dar în majoritatea comunelor din raion țărâni muncitori sint lipsiți de ajutorul agronomilor. Statulele populare comunale nu sint nici ele îndrumate de comitetul executiv raional în vederea mobilizării atelelor la lucru; nici membrii gospodăriilor agricole colective din raion nu sint sprijinți cum să-și lucreze pămînturile mai bine.

Agronomul șef al raionului, tov. Vlad Nimeranu, răspunde de întreaga comună Chetriș, de care ține și gospodăria colectivă „Viața Nouă” din satul „Tărnăși. Deși a vizitat gospodăria colectivă, el n-a dat îndrumări necesare privind aplicarea regulilor agrotehnice. Membrii gospodăriei colective „Viața Nouă” au arat și însămînțat toamna trecută cu ajutorul trac-

toarelor de la S.M.T.-Bacău o suprafață de circa 90 ha. cu orz. Datorită seceței care a bîntuit prin partea locului, precum și a gerului, semănăturile au leșt slab din iarnă. În prezent, sămînța a încolțit în pămînt, dar pentru dezvoltarea ei e necesară împărșirea îngrășămintelor suplimentare. Agronomul Vlad Nimeranu a trecut însă cu vederea necesitatea îngrășării suplimentare a solului. Nici gunoii de grajd și nici îngrășămintele chimice nu sint împrăștiate pe aceste semănături.

Tractoristul Stănescu Vasile și-a luat angajamentul să depășească planul de producție ca-1 revine în anul 1954 cu 45 la sută, aplicînd graficul orar la toate lucrările; să reducă prețul de cost cu 10 la sută de fiecare hantur prin folosirea de agregate și economii de carburanți și plesse de schimb; să prelungească durata de funcționare a tractorului între două reparații cu 15 zile; să realizeze pe terenurile lucrate de el un spor de producție la hectar, față de plan de 500 kg. porumb, 3.000 kg. cartofi și secilă de zahăr.

În comună a început o întrecere între țărâni muncitori. Această întrecere este organizată pe case și grupe de case și are ca obiectiv principal terminarea însămînțărilor de primăvară cu 6 zile înainte de termen. Țărâni muncitori din sectoarele II și III au și terminat însămînțările din urgența întâia în ziua de 17 martie. După ce au terminat însămînțările, mulți dintre ei au ajutat și pe ceilalți țărâni muncitori care au rămas în urmă.

În acest început de primăvară, urșul de oțel începe să restituie, încetul cu încetul, cheltuielile, truda și sacrificiile care au fost făcute pentru construirea lui. De curînd, a fost terminată și și-a început activitatea cea mai importantă parte a combinatului metalurgic, primul furnal. „Pînă acum am primit din partea țării întregi toate cele necesare pentru construcție. Acum am deșpus prima rată în contul datoriei pe care o are Orașul Stalin față de întreaga țară” — spuneau zilele trecute muncitorii cînd au povănit să dea prima șarjă.

Inaugurarea furnalului constituie o mare victorie în lupta pentru dezvoltarea economiei R. P. Ungare. Odată cu punerea lui în funcțiune, producția zilnică de fontă a Ungariei a crescut cu 30%.

În același timp, furnalul de la Stălinvâros este cel de al doilea furnal al țării construit în anii puterii populare și lângă care celelalte furnale mai mici, construite pe vremea capitaliștilor, par niște pîlici. Cea mai mare parte a proiectelor au fost realizate de inginerii sovietici. Numeroși frunțași în muncă și specialiști din industria siderurgică și metalurgică au plecat în Uniunea Sovietică pentru a studia știința minirii furnalului prevăzut cu instalațiile cele mai moderne. Specialiștii sovietici dintre cei mai buni au ajutat, la fața locului, la construirea noului furnal, muncind fără a-și precupeți eforturile pentru a înșăriți din experiența lor constructorilor maghiari ai furnalului. Pentru a ne da seama de perfecțiunea tehnică a furnalului nr. 1 al combinatului metalurgic „I. V. Stalin” este suficient să arătăm că, din momentul în care materia primă ajunge în uzină și pînă la elaborarea șarjei, întreaga muncă este automatizată. Zilnic ăsesec aici materiale în mari cantități: 160 vagoane de minereu, coșci, piatră de var, etc. pentru a satisface urșulă poftă de mîncare a furnalului. Din producția pe o singură zi a furnalului se pot fabrica 140 tractoare, sau 300 combine, sau 400 mașini de semănat.

Odată cu marea uzină s-a înlătat și noul oraș socialist. În acest oraș lină extîdă astăzi locuințe moderne, un mare parc, magazine și instituții publice, cinematografe — tot ceea ce poate satisface nevoile de zi cu zi ale oamenilor muncii.

Primul furnal al combinatului metalurgic „I. V. Stalin”, nou și minunat înșăpuitre a cîncinului ungar, trăiește, lucrează, dă fier și oțel.

ȘZATMARI ILONA
redactor la ziarul „Szabad Nép”

VASILE MOLDOVAN
corespondent voluntar

ELECTRIFICAREA UNOR LINII DE CALE FERATĂ ÎN POLONIA

După cum relatează ziarul „Tribuna Ludu” în Polonia se vor electricifica încă în cursul planului de 6 ani cele mai importante linii de cale ferată.

O cale ferată electrică va lega Varșovia de Stalingrad, centrul regiunii industriale Silesia. De asemenea, va fi electricificată și linia ferată care leagă Varșovia de orașul Lodz, centrul industriei textile poloneze. Locomotivele electrice și o parte a vagoanelor vor fi livrate de către R. D. Germană, iar o altă parte va fi fabricată în uzina de vagoane din Wrocław. În toamna anului 1954 se va deschide circulația pe linia ferată electrică Varșovia-Lodz. Prin electricizarea liniei, timpul necesar pentru parcursul drumului se va micșora cu o oră.

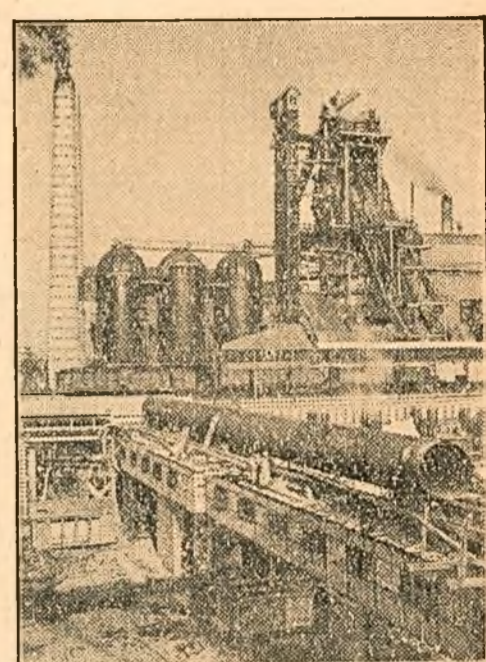
PLANUL DE ÎMPADURIRI ÎN R. P. ALBANIA

În urmă cu doi ani, Consiliul de Miniștri al R. P. Albaniei și C. C. al Partidului Muncitor din Albania au aprobat planul cîncinl de refacere și dezvoltare a pădurilor. Acest plan prevede plantarea a milioane de arbori de diferite esențe pe o suprafață de 200.000 de hectare.

Datorită ajutorului material și tehnic acordat de guvern, precum și hotărîrii maselor muncitoare din R. P. Albania de a proteja și extinde suprafața împădurită a țării, planul cîncinl de refacere și dezvoltare a pădurilor a fost realizat în nouă districte ale țării în numai doi ani.

Din țările de democrație populară

Noul furnal

Pe malul Dunării, în cîmpia de la Du-papentele, la 70 de km. de Budapesta, se înalță urșulă clădirea noului combinat metalurgic „I. V. Stalin”.

Timp de cîtiva ani țara întregă a trimis spre combinat milioane de tone de cărbuni, sute de tone de piatră de oțel; fabricile și satele au trimis pe cei mai buni fi ai lor ca să lucreze la această gigantică construcție.

În acest început de primăvară, urșul de oțel începe să restituie, încetul cu încetul, cheltuielile, truda și sacrificiile care au fost făcute pentru construirea lui. De curînd, a fost terminată și și-a început activitatea cea mai importantă parte a combinatului metalurgic, primul furnal. „Pînă acum am primit din partea țării întregi toate cele necesare pentru construcție. Acum am deșpus prima rată în contul datoriei pe care o are Orașul Stalin față de întreaga țară” — spuneau zilele trecute muncitorii cînd au povănit să dea prima șarjă.

Inaugurarea furnalului constituie o mare victorie în lupta pentru dezvoltarea economiei R. P. Ungare. Odată cu punerea lui în funcțiune, producția zilnică de fontă a Ungariei a crescut cu 30%.

În același timp, furnalul de la Stălinvâros este cel de al doilea furnal al țării construit în anii puterii populare și lângă care celelalte furnale mai mici, construite pe vremea capitaliștilor, par niște pîlici.

Cea mai mare parte a proiectelor au fost realizate de inginerii sovietici. Numeroși frunțași în muncă și specialiști din industria siderurgică și metalurgică au plecat în Uniunea Sovietică pentru a studia știința minirii furnalului prevăzut cu instalațiile cele mai moderne. Specialiștii sovietici dintre cei mai buni au ajutat, la fața locului, la construirea noului furnal, muncind fără a-și precupeți eforturile pentru a înșăriți din experiența lor constructorilor maghiari ai furnalului. Pentru a ne da seama de perfecțiunea tehnică a furnalului nr. 1 al combinatului metalurgic „I. V. Stalin” este suficient să arătăm că, din momentul în care materia primă ajunge în uzină și pînă la elaborarea șarjei, întreaga muncă este automatizată. Zilnic ăsesec aici materiale în mari cantități: 160 vagoane de minereu, coșci, piatră de var, etc. pentru a satisface urșulă poftă de mîncare a furnalului. Din producția pe o singură zi a furnalului se pot fabrica 140 tractoare, sau 300 combine, sau 400 mașini de semănat.

Odată cu marea uzină s-a înlătat și noul oraș socialist. În acest oraș lină extîdă astăzi locuințe moderne, un mare parc, magazine și instituții publice, cinematografe — tot ceea ce poate satisface nevoile de zi cu zi ale oamenilor muncii.

Primul furnal al combinatului metalurgic „I. V. Stalin”, nou și minunat înșăpuitre a cîncinului ungar, trăiește, lucrează, dă fier și oțel.

ȘZATMARI ILONA
redactor la ziarul „Szabad Nép”

VASILE MOLDOVAN
corespondent voluntar

ELECTRIFICAREA UNOR LINII DE CALE FERATĂ ÎN POLONIA

După cum relatează ziarul „Tribuna Ludu” în Polonia se vor electricifica încă în cursul planului de 6 ani cele mai importante linii de cale ferată.

O cale ferată electrică va lega Var

Să folosim din plin tractoarele și mașinile S.M.T.-urilor pentru sporirea producției agricole!

Lucrări de bună calitate prin respectarea graficului orar!

In luna anului trecut am aflat la cursurile profesionale care s-au ținut în S.M.T.-ul nostru cum se folosește graficul orar și semănat și ce rezultate se pot obține prin folosirea acestei metode.

GHEORGHE DOICIN
șeful brigăzii a III-a de la S.M.T. Bogdana, regiunea București

Dacă în timpul lucrului un tractorist obține rezultate frumose și împărțea și celorlalți experiența sa. Dacă se lăsa să se stricăciuna la mașini și tractoare, ele erau reparate. Cea mai mare atenție am acordat-o calității lucrărilor.

Graficul orar ne-a ajutat să respectăm termenii de arat și însămânțat ceruți de agrotehnică, precum și celelele reguli agrotehnice înscrise în contractele încheiate cu gospodăriile colective și întovărășirile. Noi ne-am convins că graficul orar este un prețios ajutor în lupta pentru executarea lucrărilor agricole la un înalt nivel agrotehnic.

Datorită folosirii graficului orar, tractoriștii din brigada noastră au depășit normele zilnice de lucru. La arătura de însămânțare, bunăoară, în loc de 3,69 ha. cît era norma în zece ore, tractoriștii au realizat între 4 și 5 ha. pe zi, la semănat au realizat cîte 15-18 ha. pe zi, în loc de 11 ha. în februarie, în campania de primăvară brigada noastră și-a îndeplinit sarcina de plan, de 542 hantri, în numai 14 zile. Restul timpului am lucrat peste plan. Astfel am realizat 1238 hantri, ceea ce reprezintă o depășire a planului cu 128%. Totodată, am realizat și o economie de 1280 kilograme motorină. Tractoristul Bucur Silimon, care a fost fruntaș pe brigadă — a realizat, în campania de primăvară de anul trecut, 263 hantri, în loc de 70 hantri cît avea planificat.

Gheorghe Doicin, șeful brigăzii a III-a de la S.M.T. Bogdana, regiunea București

Ținând seama de lățimea de lucru a plugului „Ilie Pintilie” cu trei brațzoare am scos-o în ora la ora (dus și întors) se poate ara o suprafață de 1600 m. p., adică 0,16 ha.

Din calculul de mai sus se vede că în timp de o oră se pot face aproximativ trei ture: prin urmare, pentru a executa norma zilnică de 3,69 hectare (norma pentru tractorul KD-35) erau necesare aproximativ 23 ore.

Pe baza acestor date am alcătuit un grafic orar, ținând seama de programul brigăzii de la ora 6-16 schimburi de zi, iar de la 18-4 schimburi de noapte. După 5 ore, la fiecare schimb, am rezervat o oră pentru masă și îngrijiri tehnice, iar după 10 ore 2 ore pentru îngrijiri și predarea schimbului.

Pentru arătura alimentator, împreună cu brigadierul de cîmp al gospodăriei colective sau cu un membru al comitetului de conducere al întovărășirii, se îngrijea ca să asigure din timp terenul necesar pentru lucru. În acest scop se curățau din vreme terenurile de buruieni și se împărțea apoi parcela în poște pentru fiecare tractorist.

Deoarece norma în 10 ore la arătura de însămânțare în teren ușor este, pentru tractorul KD-35, de 3,69 ha., fiecare tractorist și se repartiza o suprafață de 4 h. Tractoristul avea astfel posibilitatea să depășească norma zilnică pe același teren, fără să se deplaseze de la un loc la altul.

Fiecare tractorist înregistra numărul de ture executate pe o placă de lemn cu două rânduri de găuri marcate cu cifre. Această placă se fixa cu ajutorul a două clame în fața tractoristului pe parbrizul tractorului. La fiecare tură, tractoristul muta cuibul de la o cifră la alta. În felul acesta, el avea în orice moment evidența numărului de ture executate.

La predarea tractoarelor și mașinilor

zile. Restul timpului am lucrat peste plan. Astfel am realizat 1238 hantri, ceea ce reprezintă o depășire a planului cu 128%. Totodată, am realizat și o economie de 1280 kilograme motorină. Tractoristul Bucur Silimon, care a fost fruntaș pe brigadă — a realizat, în campania de primăvară de anul trecut, 263 hantri, în loc de 70 hantri cît avea planificat.

Gospodăria colectivă „6 Martie” a obținut, pe terenurile lucrate de brigada noastră, următoarele producții la hectar: 2400 kg. porumb boabe, 1800 kg. orz de primăvară, 1450 kg. mazăre etc. Pe lângă faptul că recoltele mari obținute de colectivități și întovărășiri au marit veniturile lor, ne-am bucurat și noi de un salariu mai mare pe care l-am obținut în funcție de realizări. Tractoristul Bucur Silimon, de pildă, a încașat, în luna aprilie 1026 lei etc. Ca șef de brigadă, eu am primit un salariu corespunzător realizărilor întregii brigăzi: în luna martie și aprilie, de pildă, am primit cîte 1237 lei pe lună. În afară de salarii, am mai primit și plată în natură, prime etc.

Noi n-am fi putut obține asemenea realizări dacă organizația de bază, comitetul de întreprindere și conducerea stațiunii noastre nu ne-ar fi asigurat în permanență condiții bune de muncă și de trai.

Socotim însă că brigada noastră ar fi obținut rezultate și mai frumoase dacă, în afară de folosirea graficului orar, ar fi pregătit și folosit cupluri de mașini ca: cultivator-grape-semănătoare, 2 semănători, 2 cultivateoare sau 2 secerători cuplate la un tractor.

Sintem hotărâți să aplicăm și anul acesta metoda sovietică a graficului orar și îndemnăm pe toți mecanizatorii din țara noastră să aplice această prețioasă metodă.

Ziarele au publicat zilele trecute angajamentul colectivului de la S.M.T. Peciu Nou, regiunea Timișoara. Această inițiativă în vederea mecanizării lucrului este deosebit de prețioasă. Extinderea ajutorului dat țăranilor muncitori de către tehnicienii agronomi ai S.M.T. pentru aplicarea metodelor agrotehnice înaintate (semănatul plantelor prașitoare în cuburi așezate în pătrat, larovizarea și plantarea de vară a cartofilor, polenizarea suplimentară artificială la porumb, floarea soarelui etc.) va întări rolul S.M.T. ca organizator al producției în gospodăriile colective și întovărășiri, va da puțință S.M.T.-urilor să acorde un sprijin și mai puternic țăranilor muncitori cu gospodării individuale în lupta pentru sporirea producției agricole.

Inițiativa colectivului S.M.T. Peciu Nou este demnă de urmat de către toate stațiunile de mașini și tractoare din țara noastră.

Mecanizatorii din S.M.T.-uri însuși-vă și aplicați cu toată hotărârea metodele înaintate de muncă! Îngrijii mașinile și tractoarele ca pe ochii din cap. Faceți numai lucrări de bună calitate și la timp, potrivit cerințelor agrotehnice!

O sarcină de căpetenie a conducătorilor S.M.T. — grija față de om

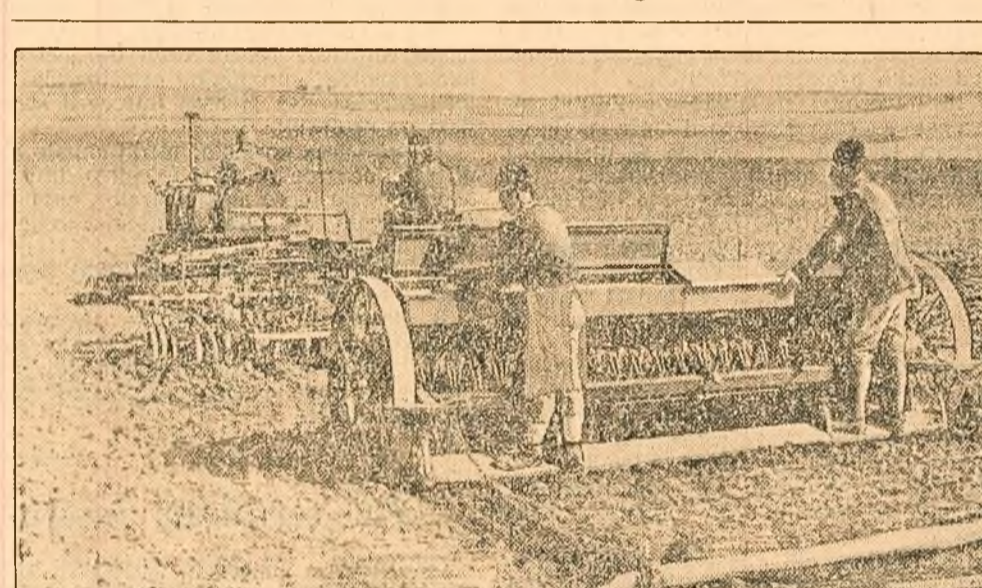
ROMAN (de la redacția ziarului „Steaua Rosie”). — Grija față de om constituie pentru colectivul stațiunii de mașini și tractoare Roman, regiunea Iași, o preocupare centrală, în acest scop, au fost amenajate din timp 11 vagoane-formator. Păturile, pernele și cearșafurile necesare au fost spălate, iar sătelele schimbate. Fiecare vagon a fost dotat cu cîte o mașină de gătit, cu vase de gătit și vesela necesară pentru servitul mesei. Pînă acum a fost asigurată o însemnată cantitate de alimente: unt, marmeladă, zahăr, ulei, paste făinoase, cafea, brînză de oi, făină de porumb etc. Pentru aceasta, S.M.T.-Roman a primit un sprijin efectiv din partea unităților comerciale de stat, printre care și O.C.L.-Allentara.

Conducerea S.M.T. a luat măsuri ca în colaborare cu gospodăriile colective și întovărășirile agricole să se asigure tractoriștilor hrană caldă la locul de muncă.

Folosesc rama cu cinci trupite la plugul „Ilie Pintilie”

TURDA (de la redacția ziarului „Turda nouă”). — În primele două zile de lucru, brigada a II-a de tractoriști de la S.M.T. Cimpia Turzii, executând lucrări de primăvară pe ogoarele gospodăriei colective „Victoria Socialismului” din comuna Iara, a depășit sarcina de plan cu 30%. Aceasta depășire a normelor de lucru se datorează folosirii mai bune a capacității de lucru a tractoarelor. Tractoristul Pașca Aurel, de pildă, folosește la executarea arăturilor de primăvară un agregat format din tractorul KD-35 cu un plug „Ilie Pintilie” la care s-a fixat rama de 5 trupite și de care a legat apoi două grape.

În timpul în care trebuiesc executate muncile de primăvară este scurt. De aceea, șeful de brigadă, Bușca Geza, sprijiniți de conducerea S.M.T., a organizat munca tractoriștilor în două schimburi. Tractoriștii de la S.M.T. Cimpia Turzii, însușiți de inițiativa mecanizatorilor de la S. M. T. Peciu Nou, regiunea Timișoara, se străduiesc ca prin folosirea mai bună a capacității de lucru a mașinilor agricole și tractoarelor, să execute toate lucrările la termenul optim, să contribuie la sporirea recoltei pe terenurile pe care lucrează.

În primăvara acestui an muncile agricole trebuie executate într-un timp scurt. Experiența a dovedit că prin cuplarea mai multor mașini agricole (2 cultivateoare, 2 pluguri, cultivator cu grape și semănătoare etc.) la un tractor, randamentul zilnic crește prin folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor.

În cliseu, Tractoristul Roth Ion, de la S.M.T. Turnișor-Sibiu execută pe tarlarele gospodăriei colective „Drumul Libertății” din Șura Mică, cu un cuplu de mașini, 2 lucrări deodată: cultivat și semănatul. (Foto Agerpres)

Grija față de mașini — prima datorie

În regiunea noastră, muncile agricole de primăvară sînt în toi. Brigada noastră, formată din 5 tractoare KD-35, lucrează acum toată gospodăria colectivă „Ștefan Plavăț” din Cenadul Mare, unde lucrăm de mai mult ani.

VASILE VOICHIȚĂ
șeful brigăzii a 6-a de la S.M.T. Sînnicolaul Mare-Arad

Din activitatea mea ca șef de brigadă de tractoare la S.M.T.-Sînnicolaul Mare, regiunea Arad, m-am convins că constructorii de mașini din țara noastră făcuse mașini bune cu care putem da un ajutor puternic țăranilor muncitori în lupta pentru obținerea unor recolte bogate. Dar mașina trebuie îngrijită ca să funcționeze bine și să obțină de la ea maximum de randament. Tocmai de aceea noi am dat o mare atenție îngrijirilor tehnice la mașini și tractoare. Astfel, am reușit să menținem tractoarele și mașinile în perfectă stare de funcționare în tot timpul anului trecut.

Mai întâi, împreună cu toți tractoriștii din brigada am studiat temeinic, pe tractor și după noțea tehnică, toate părțile componente ale tractorului KD-35, regulile de întreținere etc. În timpul lucrului am îngrijit mașinile și tractoarele ca pe ochii din cap. Datorită acestui fapt, anul trecut tractoarele din brigada noastră au lucrat fără reparații nu 6 luni, ci 11 luni. Dar nu numai atât. În loc să facem în acest timp 2325 hantri, cît prevedea planul, noi am realizat 5599 hantri, adică am depășit planul cu 157%. Dealtfel, noi am depășit sarcinile de plan în fiecare campanie de muncă agricolă.

Care a fost metoda noastră de muncă? Am așezat pe pereții vagonului-dormitor o listă cuprinzînd operațiunile de îngrijire ce trebuie făcute la tractor. Fiecare tractorist urmărea să le execute în tocmă. La fiecare schimb controlam personal felul cum erau făcute îngrijirile. Atunci cînd unul tractorist nu executau îngrijirile așa cum trebuie — cum s-a întâmplat cu tractoriștii Kokay Ion și Cosma Nicolae — ei erau puși să le facă din nou.

Am acordat o mare atenție sistemului de alimentare și sistemului de ungere a tractoarelor. Pentru ca arderea motorinei să se facă bine, tractorul are nevoie de o mare cantitate de aer. Odată cu aerul, intră în tractor și mult praț, care trebuie reținut de filtre. Dacă intră în tractor, praful împreună cu uleiul formează o pastă de sîflet care roade cel mai tare fier. Tocmai de aceea noi am căutat să îndălțăm intrarea prafului în motor și în locurile de ungere. Am filtrat motorina prin pînă și sile la care am adăugat și pînă. Am curățat mereu filtrele de aer, de motorină, pompa de alimentare, pompa de injecție etc. Deoarece motorina a ajuns în motor foarte curată, injectoarele mergeau bine, fără ca să umbliam la ele. De asemenea, făceam gresajul și ungerea motorului așa cum scrie în manual. Vaselina și uleiul le păstram în locuri ferite de praț. Tot astfel îngrijeam și mașinile agricole.

Între schimburi (fie seara, fie dimineața) ținem cu toți tractoriștii o scurtă ședință în care analizăm munca, greutățile, precum

și defectele ivite, luînd măsuri pentru înlăturarea acestora. La timpul planificat pentru executarea îngrijirilor tehnice și a reparațiilor — în funcție de hantri executate și notați pe grafic — verificăm minuțios tractoarele și executăm toate îngrijirile stabilite. Datorită îngrijirilor de zi cu zi a tractoarelor, n-a mai fost nevoie să schimbăm piesele de hantri executate în decurs de un an trebuia să facem un număr de 29 îngrijiri nr. 5, 15 îngrijiri nr. 6, 10 reparații curente, 3 reparații capitale. Datorită îngrijirilor și mașinilor agricole, anul trecut am făcut doar 5 îngrijiri nr. 6. Prin aceasta noi am realizat o economie de piese de schimb pe brigada în valoare de 195.111 lei și o economie de motorină de 25.684 kg. Tractoristul Distici Slavco, de pildă, n-a executat în timpul anului 1953 (în cele 3 campanii agricole) nici o reparație la tractorul său. El a realizat o economie de 2806 kg. motorină și piese de schimb în valoare de 47.148 lei.

Tehnicienii din S.M.T. ne-au arătat că putem cruța tractoarele și totuodă putem face un volum mai mare de lucrări într-un timp scurt dacă folosim întreaga forță de tracțiune la cîrghi a tractoarelor. Folosind secerătorile legători ale gospodăriei colective din Cenadul Mare, cuplîndu-le la cîte 2 la un tractor, am realizat cîte 12-14 hectare pe zi — și chiar mai mult — în loc de 6 ha. pe zi. La toate plugurile „Ilie Pintilie” am adaptat a 4-a trupită, obținînd la arături adînci de toamnă un randament mai ridicat al tractoarelor. Și în primăvara aceasta noi sintem hotărîți să facem cupluri de cîte 2 cultivateoare, 2 semănători, 2 secerători la un tractor etc.

Îndeplinirea și depășirea normelor de producție au făcut ca și salariul nostru să crească simțitor. Astfel, tractoristul Turcan Gheorghe a primit, în ultimele 4 luni ale anului 1953, un salariu mediu lunar de 1186 lei, tractoristul Bogdan Gheorghe — un salariu mediu lunar de 1059 lei etc. Eu, ca șef de brigadă, am primit un salariu corespunzător realizărilor întregii brigăzi. Am câștigat, în ultimele 4 luni ale anului 1953, un salariu mediu lunar de 1531 lei și în plus pentru realizările din întreg anul am mai primit 974 kg. grâu, în afară de premiul pentru economii, pentru grija față de mașini etc.

La obținerea acestor rezultate a contribuit în mare măsură munca de educare a tractoriștilor desfășurată de conducerea S.M.T., de organizația de bază, de secția politică și de comitetul de întreprindere. Sintem hotărîți ca acum, în campania de primăvară, să obținem rezultate și mai frumoase. Am citit cu multă bucurie angajamentele colectivului de la S.M.T.-Peciu Nou și vrem să urmărim și noi acest îndemn. Îngrijim mașinile și tractoarele, executînd lucrările la timpul prevăzut de agronomii, noi vom sprijini gospodăria colectivă „Ștefan Plavăț” din Cenadul Mare să obțină recolte și mai bogale la hectar decît anul trecut.

În conducerea și îndrumarea muncii stațiunilor de mașini și tractoare, Direcția Generală S.M.T. din M.A.S. în reviste sarcini de mare răspundere. În ce privește reparațiile tractoarelor și mașinilor agricole Direcția Generală a S.M.T. a avut greseli și lipsuri serioase. Ea n-a luat toate măsurile pentru stabilirea precelă a volumului de reparații care trebuiau executate și n-a urmărit cu toată tărie ca să fie ajutate în primul rînd cele mai slabe S.M.T.-uri.

În campaniile agricole din anul trecut, Direcția Generală S.M.T. n-a urmărit temeinic introducerea normelor agrotehnice în munca S.M.T.-urilor și n-a reușit să orienteze în mod just munca aparatului agronomic din S.M.T.

Îndeplinind la timp și în bune condiții sarcinile de producție ce le revin în campania din primăvara anului 1954, stațiunile de mașini și tractoare vor putea da o contribuție însemnată la lupta pe care o desfășoară oamenii muncii din agricultură pentru o recoltă bogată, pentru obținerea unui belșug de produse agricole alimentare necesare aprovizionării populației muncitoare de la oraș și sate.

Sarcinile mecanizatorilor de la S. M. T. în muncile agricole de primăvară

Hotărîrea guvernului și a C.C. al P.M.R. cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954 pune în fața oamenilor muncii din agricultură sarcini deosebit de importante în lupta pentru obținerea unor recolte bogate.

Hotărîrea subliniază rolul însemnat pe care-l au stațiunile de mașini și tractoare în introducerea și folosirea pe scară tot mai largă a tehnicii înaintate în scopul sporirii producției agricole la hectar.

S.M.T.-urile dispun astăzi de un puternic parc de mașini agricole și tractoare din cele mai moderne. În primăvara aceasta vor lucra în S.M.T. cu 12% mai multe tractoare, cu 15,6% mai multe cultivateoare etc. decît au lucrat în primăvara anului trecut. În S.M.T.-uri au fost încadrate un mare număr de ingineri agronomi și mecanici, noi absolvenți ai institutelor de învățămînt superior.

În campania agricolă de primăvară, S.M.T.-urile pot și trebuie să fie în fruntea luptei pentru creșterea producției agricole la hectar, să extindă mecanizarea lucrărilor agricole, mai ales în cultura porumbului, cartofului, stelei de zahăr etc.

În regiunile Arad, Oradea, Salta, în Regiunea Autonomă Maghiară, Timișoara, pregătirile pentru campania de lucru sînt terminate. Încă de la 15 martie începuseră lucrul pe cîmp 79 brigăzi de tractoare din regiunea Timișoara, 47 brigăzi din regiunea Arad, aproape 30 brigăzi din regiunea Oradea etc.

Cu toate acestea, în unele regiuni ca Bihorul, Constanța, Craiova S.M.T.-urile încă n-au terminat reparațiile.

Întîrzierea terminării reparațiilor peste data de 15 martie a.c. este o încălcare gravă a Hotărîrii guvernului și partidului.

O mare atenție trebuie dată încheierii la timp a contractelor de lucrări între S.M.T. și gospodării colective, întovărășiri, gospodării anexe, precum și cu țăranii muncitori cu gospodării individuale. S.M.T.-urile trebuie să încheie contracte pentru cît mai multe feluri de lucrări agricole, pînă la

C. SERBAN
director general adjunct al Direcției Generale S.M.T. din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

acoperirea întregii lor capacități de lucru. Tractoarele și mașinile agricole de la S.M.T., puse de statul nostru democrat-popular la îndemina țăranilor muncitori, sînt una din cele mai puternice forme ale ajutorului pe care clasa muncitoare îl acordă altui țărăn, țăranului muncitor. Este o datorie de cînstă a fiecărui mecanizator de la S.M.T. să convingă pe țăranii muncitori cu gospodării individuale să încheie contracte de lucrări cu S.M.T., să facă lucrări de bună calitate ajutîndu-i pe țăranii muncitori să eporească producția agricolă, să întărească astfel alianța clasei muncitoare cu țăranimea muncitoare. Mecanizatorii de la S.M.T. trebuie să arate țăranilor muncitori cu gospodării individuale că lucrîndu-și pămîntul cu mașinile și tractoarele de la S.M.T. pot face muncile agricole într-un timp mai scurt și în condiții agrotehnice mai bune, ceea ce le va da posibilitatea să obțină o recoltă bogată.

Din păcate, importanța politică a acestor sarcini nu este pe deplin înțeleasă în unele S.M.T.-uri din regiunile Suceava, Iași, Ploiești ș.a. care au încheiat puține contracte de lucrări cu țăranii muncitori cu gospodării individuale.

În campania de primăvară din anul acesta, perioada preluată de muncile agricole este foarte scurtă. Pentru a putea executa un volum sporit de lucrări, stațiunile de mașini și tractoare trebuie să folosească la maximum lucrul pe două schimburi. În acest scop trebuie să se pregătească cadrele necesare de tractoriști pentru schimburi și să se asigure iluminatul electric al tractoarelor în așa fel ca în fiecare săptămână să lucreze în două schimburi cît mai multe brigăzi. Organizîndu-și munca în două schimburi, mecanizatorii de la S.M.T. Sînnicolaul Mare, regiunea Arad, au executat, în primăvara anului trecut

numai în schimburi de noapte mai bine de 5000 hantri, depășindu-și astfel planul de producție.

În stațiunile de mașini fruntașe, ca S.M.T. Rovine și Sînnicolaul Mare, regiunea Arad, S.M.T. Roman, regiunea Iași, și altele, brigăzile de tractoare lucrează timp de mai mulți ani la aceleași gospodării colective și întovărășiri și pe aceleași terenuri. În felul acesta, brigăzile sînt în măsură să cunoască mai bine particularitățile terenurilor, timpul optim de executare a lucrărilor, măsurile agrotehnice care trebuie folosite pentru obținerea unor recolte bogate. În acest fel se întărește și legătura brigăzilor de tractoare cu brigăzile gospodăriei colective, cu întovărășirile și țăranii muncitori cu gospodării individuale. Totodată, permanențizarea brigăzilor la gospodăriile unde lucrează mărește răspunderea mecanizatorilor pentru sporirea producției agricole. De aceea, ea trebuie să devină o lege pentru toate stațiunile de mașini și tractoare.

Funcționarea neîntreruptă a parcului de mașini agricole și tractoare din S.M.T., de pînă în primul rînd de felul cum sînt îngrijite acestea. Respectarea riguroasă a îngrijirilor zilnice și periodice ale tractoarelor, alimentarea lor corectă astfel ca să nu pătrundă nici un fir de praț în motor prelungindu-și durata de funcționare a tractorului și înlăturînd orice defecțiuni în timpul lucrului.

În multe S.M.T.-uri cum sînt: S.M.T.-Fetești și S.M.T.-Poprișor, regiunea Constanța, S.M.T.-Miroși, regiunea București etc., datorită proastei întrețineri a tractoarelor în perioadele de muncă agricole din anul trecut numărul orelor pierdute pentru reparații a întrecut orele lucrate efectiv în brazdă. De această situație este vinovată în mare măsură și Direcția Generală S.M.T. din Ministerul Agriculturii și Silviculturii care n-a reușit, prin organele sale de îndrumare, să introducă o disciplină severă în îngrijirea mașinilor și tractoarelor în toate S.M.T.-urile.

În fiecare S.M.T., mecanicii șefi și mecanicii de sector trebuie să lupte pentru întreținerea exemplară a tractoarelor. Pen-

tru înlăturarea oit mai grabnică a defecțiunilor din timpul lucrului trebuie extinsă în cît mai multe S.M.T.-uri inițiativa mecanizatorilor de la S.M.T. Peciu Nou — regiunea Timișoara de a amenaja un camion ca atelier mobil care să execute reparațiile în timpul lucrului.

Aplicarea metodelor înaintate de lucru în S.M.T. este o condiție de bază pentru sporirea productivității muncii și intensificarea ajutorului dat țăranilor muncitori.

Mecanizatorii de la S.M.T. Bărcănești, regiunea Ploiești, S.M.T.-Budești, regiunea București, S.M.T. Caracal, regiunea Craiova, și de la alte stațiuni au pregătit pentru campania de primăvară numeroase pluguri „Ilie Pintilie” la care au adăugat cea de a patra trupită, în vederea folosirii tractoarelor KD-35, cu un randament ridicat. În același scop, la S.M.T. Hărman, regiunea Salta, S.M.T. Reghin, Regiunea Autonomă Maghiară, s-au pregătit numeroase cupluri de mașini agricole, ca: două semănătoare mecanice, un cultivator cu semănătoare, două cultivateoare etc. În felul acesta lucrările sînt mai bune, căci se fac într-un timp mai scurt respectîndu-se regulile agrotehnice la randamentul tractoarelor se mărește de 2-3 ori. Totodată, se economisește carburanți și lubrefianți, mîna de lucru etc. și se reduce prețul de cost al lucrărilor.

La S.M.T. Peciu Nou regiunea Timișoara — al cărui colectiv de mecanizatori și-a luat angajamente demne de urmat de către toți mecanizatorii S.M.T. din țară — la S.M.T. Carei, regiunea Baia Mare, S.M.T. Peluce, regiunea Arad etc., tractoriștii s-au pregătit să lucreze după graficul orar. În acest fel, ei pot folosi mai bine timpul de lucru — avînd puțință să reducă timpul morții — și pot urmări în orice moment îndeplinirea sarcinilor de producție.

Trebuie spus însă că conducerea multor S.M.T.-uri nu se interesează de ceea ce este nou și înalțat și nu luptă pentru ca tractoriștii și mecanicii să-și însușească și să aplice metodele înaintate de muncă.

În fiecare S.M.T., tehnicienii agronomi și mecanicii trebuie să instruiască pe tractoriștii în legătură cu metodele bune care trebuie introduse în munca lor și să creeze condițiile necesare pentru buna lor aplicare.

În campania de primăvară, stațiunile de mașini și tractoare trebuie să fie în fruntea acțiunii de introducerea și semănatul culturilor prașitoare în cuburi așezate în pătrat — condiție de bază pentru mecanizarea prașitului. Toate cultivateoarele mecanice ale S.M.T.-urilor trebuie folosite la

maximum pentru marcare terenului gospodăriei colective și întovărășirilor agricole în vederea semănatului în cuburi așezate în pătrat.

Hotărîrea stabilește, de asemenea, ca o sarcină principală a executării lucrărilor în cele mai bune condiții agrotehnice, pentru asigurarea creșterii producției agricole. Prin executarea cu mijloace mecanizate a lucrărilor la un înalt nivel agrotehnic și prin îndrumarea agrotehnică dată de agronomi, stațiunile de mașini pot aduce o însemnată contribuție la realizarea acestor sarcini.

Anul trecut, gospodăria colectivă din Lesia, regiunea Salta, a obținut o recoltă de 42.000 kg. steclă de zahăr la hectar. Acest succes se datorează și faptului că această gospodărie a primit un sprijin puternic din partea S.M.T. Sighișoara. Brigăzile de tractoare ale stațiunilor au executat arătura adîncă de toamnă la 23-25 cm. și au făcut în primăvară grăpățul arăturilor. Urmind îndrumările date de agronomii de sector Onia Justin, colectivității de aici au executat 4 prașile și au aplicat celelalte măsuri agrotehnice potrivit regulimului. Un mare număr de agronomi din S.M.T. au devenit sfătuitoari prețuși și ascultați ai țăranilor muncitori.

În multe S.M.T.-uri, însă, agronomii s-au dezinteresat, în campaniile trecute, de calitatea lucrărilor făcute de brigăzile de tractoare și n-au îndrumat gospodăriile colective și întovărășirile agricole spre aplicarea regulilor agrotehnice înaintate. În primăvara trecută, la S.M.T. Miroși, regiunea București, de pildă, datorită neglijenței agronomului șef Petculescu, brigăzile de tractoare au întors — în primăvară — ogoarele de toamnă, în loc să facă lucrări cu cultivatorul. Brigăzile de tractoare de la S.M.T. Buda, regiunea Ploiești, au semănat grîul în rînduri încrușate la gospodăria colectivă din Filipești de Pădure cu semănători care aveau tuburi lipsă. Din această cauză, semănăturile au ieșit cu goluri mari.

Există încă mulți agronomi, ca tovar. Turcin Alexandru de la S.M.T. Neudorf, regiunea Arad, Cîmpeanu Nicolae de la S.M.T.-Brînceni, regiunea București și alții, care nu ajută gospodăriile colective să aplice metodele agrotehnice înaintate și nu luptă ca stațiunile de mașini și tractoare în care lucrează să introducă metode agrotehnice înaintate.

Hotărîrea guvernului și partidului pune în fața stațiunilor de mașini și tractoare sarcini deosebit de însemnate în vederea extinderii culturilor de legume. Multe

Destinele Europei

de ILYA EHRENBURG

La Paris se reeditează în fiecare an „Micul dicționar enciclopedic Larousse”; acest dicționar îl folosesc și elevii și academicienii și țărani cînd au îndoieli în ce privește ortografia și amatori de cuvintele încruștate și depuțări care pregătesc citate clasice pentru discursul ce urmează să-l facă. Se poate spune că este cea mai răspîndită carte în Franța, de care s-au folosit un șir întreg de generații. Se înțelege că multe se schimbă în acest îndreptar: apar noi sisteme sociale, oameni de știință îmbogățesc lumea prin descoperirile lor, cuvintele se nasc și dispar. Există însă unele adevăruri care pot fi găsite atât în vechea, prima ediție a „dicționarului Larousse”, cât și în cea mai recentă ediție a lui; bunăoară: așa este un animal rumegător, Neverest este cel mai înalt munte din lume, Everest a descoperit legea gravitației. Alții în prima ediție a „dicționarului Larousse”, cîi și în cea mai recentă ediție a lui găsim următoarea informație:

„Europa cuprinde teritoriul care se mărginește la nord cu Oceanul înghețat, la apus — cu Oceanul Atlantic, la sud — cu Marea Mediterană și cu apele legate de această mare, precum și cu munții Caucaz, la răsărit — cu munții Urali, fluviiul Ural și Marea Caspică. De obicei, se consideră ca fiind parte din Europa și Transcaucazia și Islanda.”

Mi se pare că poliicienii francezi cunosc în linii mari geografia elementară și pe lângă aceasta ei au la dispoziție „dicționarul Larousse”. Dacă unii dintre ei au îndoieli în privința chestiunii unde începe și unde se sfîrșește Europa, vinovate sînt mai degrabă fanteziile americane decît scoțiile franceze.

Intr-adevăr, vedem în prezent cum unii oameni de stat schimbă cu o ușurință utilitoarele granițele unui întreg continent. Uneori se poate că Europa se termină pe Oder sau chiar pe Elba. Apar definiții „Europa” ha „Europa cîrănelui și otelului”, ha „Europa Strassbourgului”, ha „Europa comunității defensive”. În asemenea unimi intră uneori un efort, iar altele o cinioare din totalitatea statelor europene. Aceasta nu împiedică pe inventatorii diferitelor „Europa” crotite în mod arbitrar să susțină de fiecare dată că tocmă combinațiile lor reprezintă Europa, da, da, adăvărata Europa — continentul vestit prin civilizația sa.

Zăciștii care scriu în cele mai diverse limbi și care au vizitat Berlinul în timpul conferințelor miniștrilor au fost foarte mulți de viața acestui oraș: ei aveau în fața lor două Berlinuri. Francezii se gîndeau fără voie ca aspect ar fi avut Parisul dacă Montmartre și Montparnasse ar fi fost despărțite printr-o graniță. Englezii se străduiau zadarnic să-și imagineze Hampstead-ul londonez ca fiind parte dintr-un alt stat decît Whitechapel. Pentru toți era limpede că nici Alexanderplatz și nici Wilmersdorf nu reprezintă Berlinul ca atare: ele nu sînt decît cartiere ale unui oraș cîmpărit.

Frankfurt pe Main și Frankfurt pe Oder sînt două orașe germane care în prezent sînt situate în două state. Nici unul dintre aceste state nu poate fi considerat a fi întreaga Germanie: ele nu sînt decît părți ale ei.

Poate fi prezentată oare drept Europă ultima inovație a fanteziștilor de peste ocean — așa-numita „comunitate defensivă europeană”? Din această „comunitate” fac parte cinci state și jumătate: Franța, Italia, Belgia, Olanda, Luxemburgul și jumătate din Germania. Adeptii sus-amintitei uniuni asigură însă fără pic de jenă că ele reprezintă Europa.

Citadela Europă, vom spune noi — o Europă fără Londra și fără Moscova, fără Berlin și fără Varșovia, fără Praga și fără Stockholm, o Europă ciuntă, trunchiată, portativă pe care o poți chiar pune ușor într-o valiză transcaucasică, dar care amintea foarte puțin vechiul și gloriosul nostru continent.

Și totuși, Europa nu este o noțiune abstractă, nu este o definiție întimplătoare a unor geografi anlici. Cu toată diversitatea aspectelor ei geografice, cu toată varietatea destinelor ei istorice, cu tot caracterul deosebit de peștrii ai sistemelor ei politice și sociale, Europa reprezintă un tot unitar: izvoarele civilizației ei sînt comune. Popoarele ei au apreciat din timpuri străvechi toate binefacerile care decurg din schimbul valorilor spirituale și materiale, convîngîndu-se din experiența amară că tulburarea acestui schimb duce la sărăcie și întunecare. În sfîrșit, fiecare european cu mintea sănătoasă este vital interesat în securitatea nu numai a statului său, ci în securitatea tuturor statelor din Europa — deoarece incendiul izbucnind într-o casă amenință să cuprindă tot satul, iar Europa noastră nu este un deșert, nu este un pampas — ea este continentul cel mai populat.

Cît de bogată în aspecte este Europa! Nimănui nu-i va trece prin minte să conteste faptul că în Europa există state cu o economie capitalistă și state cu o economie socialistă. Desigur că unul locuitor al Varșoviei se arăta în orașul Praga îl este mai ușor decît unul locuitor al Parisului sau Londrei să înțeleagă dificultățile și victoriile societății sovietice. Desigur că există o enunțată solidaritate între bursele din Bruxelles, Lisabona și Stockholm. Un sociolog sau un politician este îndreptățit să vorbească despre două grupuri de state existente în Europa. Aceste grupuri se pot întrece în mod pașnic între ele, ele se pot înfrunta din punct de vedere ideologic, dar în interesele lor există un element comun: amîndouă aceste grupuri sînt interesate în menținerea păcii.

Trenul pornește de la munții Urali, lă sind în urmă păduri dese, fumale și școli, trece peste cel mai mare fluviu al Europei — Volga, spre Moscova cu vechiul ei Kremlin și cu lîneretea ei și merge mai departe, lăsînd în urmă Varșovia reînscăntată din cenușă, Berlinul dezmembrat, trece peste Rin cu castelele lui, spre Paris, care seamănă cu o pădurice de piatră a secolului, și încă mai departe, pînă la ultimul cap al Europei, unde în bălăia vîntului albastru al oceanului pescarul breton își usucă năvoadele albastre.

Din Tromsø, cu forma lui ciudată, care se află dincolo de cercul polar, avionul zboară deasupra corșurilor Rührului, deasupra piscurilor acoperite de zăpadă ale Alpiilor, deasupra mîșlinilor și a marmorilor Italiei, spre pietrele triste ale Calabriei și seamănă cîmpioștii din Sotha cu mîndroșii Neapoliului, complicată este eticheta în Suedia și simplu este traul din Provence, deosebit este populația Belgiei și din zori și pînă-n noaptea merge călare pe măgarul său țăraniul din Aragonia prin siera pustie. Există în Europa țări cu temese domeni feudală, există loturi infime de pămînt, există întinderi verzi ale colhozurilor; există regi și președinți de republici, judecători cu peruci și pionieri,

mănăștrii de lezuiți și școli medii de zece ani la saie, miliardarii și Sovietele ale oamenilor muncii — uneori linia serpuitoare a granițelor separă un secol de altul.

Totuși, diferența de obiceiuri, deosebirile dintre sistemele politice și sociale n-au împiedicat niciodată popoarele Europei să-și dea seama de comuniunea destinelor lor. Antica Grecia le-a îmbogățit cu moștenirea ei, cu magnifică ei artă, cu primele elemente ale umanismului. Creștinismul a fost un eșan comun și o boală comună a Europei. Renașterea, care a descoperit minunatele valori ale lumii antice și a opus fanatismul medieval valoarea omului, a ridicat pe o treaptă mai înaltă Italia și Rusia, Franța și Bulgaria. Oricine cunoaște creația marelor pictori rusi Andrei Rubliov înțelege că este ea de aproapă de creația lui Giotto. Intr-adevăr, istoria culturală europeană nu trebuie studiată după discursurile lui McCarthy.

Arhitecții Italiei, enciclopediștii Francei și compozitorii ruși au îmbogățit încreșta Europa. Nu există european cult care să nu cunoască numele lui Shakespeare, Cervantes, Moliere, Goethe, Nicotol. În toate universitățile Europei — Oxford, la Sorbona, la vechea Universitate Carolină din Praga, la Universitatea din Moscova studenții știu ce au dat științei Pasteur, Curie, Einstein, Pavlov. Ne putem imagina oare un roman al unui scriitor francez sau englez contemporan, în care să nu fie ogîndite analize psihologice ale marilor romancieri ruși? Ne putem oare imagina un pictor contemporan din orice țară din Europa care să nu aibă vădit multe lucruri de la marii meștrii ai Francei? Desigur că cenzorii lui Nicolai I nu-și pierdeau timpul degeaba și totuși Bolinski, Herzen, Saltikov au citit cu pasune cărțile scriitorilor francezi progresiști. În ultimii ani cenzorii francezi au interzis în repetate rânduri accesul cărților și revistelor sovietice în Franța; acest lucru n-a împiedicat însă pe francezii să asculte cu nesăț glasul savanților și scriitorilor ruși. Da, există o comunitate a Europei. Revoluția franceză a zguduit și Satele Spaniei și piețele Sankt-Petersburgului. Visurile socialistelor utopiști au trecut și pe muncitorii din Lyon și pe răzvoacăii ruși. Operele lui Karl Marx au pus bazele unei ere noi pentru sute de milioane de europeni. Revoluția din Octombrie a schimbat felul de a gîndi al tuturor locuitorilor Europei — și al celor care vedeau în ea intrușișparea speranțelor lor, și al celor care au înțeles că sînt defîniti condamați de istorie.

Chiar și în timpuri mai vechi, cînd era nevoie de luni de zile pentru a ajunge dintr-o țară a Europei într-alta, popoarele Europei căutau să se aproprie între ele și nu să se îndepărteze; reprezentanții lor erau călători, soli și negustori, mai ales negustori; cu mult înainte de expozițiile internaționale și de congresele internaționale în Europa existau mari țirguri internaționale. Republicanii francezi micuau bucuros plînea făcută din grîu pe carul împărțeau din Rusia țaristă, iar monarhiștii ruși nu se dădeau în lături de a cumpăra mășuri franțuzești. O țară exporta cherestea, alta cărbune, a treia minerale. Deosebirea dintre idelle politice nu se răsfrînge asupra exportului și importului.

Cînd se abătea furtuna, cînd mania de cucerire a unui pumn de oameni amenința Europa, diferite state se uneau încercînd să pună capăt năvălirilor înăstărite. Așa s-au petrecut lucrurile pe vremea lui Napoleon, cînd împăratul depozitau au luptat în comun diferite state europene, cu diferitele lor orînduiri politice — otașii ruși din miliția populară, recruții din rîndurile lăbogaților, și generali englezi din rîndurile aristocraților, țărani spanioli și studenți prusaci, patrioți din toate statele europene. Așa s-a întîmplat și mai recent, în zilele lui Hitler, cînd Armata Sovietică și-a găsit aliași și în Anglia, și în Grecia, și în Polonia, și în Norvegia, și în masa poporului francez.

Încercările de a opune o jumătate a Europei celeilalte jumătăți au fost întotdeauna însoțite de batjocorirea culturii naționale a popoarelor europene și de căderea în picioroa a încreștii culturii europene. În zadar Napoleon dădea asigurări că el creează o Europă unită, trimîndu-și ca regi în diferite țări europene pe frații săi; împăratul lui s-a destrămat ca un castel de cărți de joc. Aceeasi soartă a avut-o și „noua Europă” a lui Hitler, pe care n-a putut-o salva nici Laval, nici Mussolini, nici Quisling. Este naiv să sperî în reușita „comunității defensive europene” pe care oameni de pe un alt continent încearcă acum s-o împună unui număr de șase state din Europa: popoarele au vii în amintirea lor cumplite evenimentele ale unui trecut nu prea îndepărtat.

Da, popoarele au memorie, ele resping cu indignare planul cînc și pe deasupra și absurd de creare a unei „Europe” din care să fie exclus un stat european care a contribuit mai mult decît toate celelalte — prin jertfe, prin singe și prin fapte vitejești — la eliberarea popoarelor Europei de sub jugul odios al fascismului.

Apologetii „comunității defensive europene” se vede că au pierdut definitiv simțul umorului. În parlamentul de la Bonn există o comisie pentru „securitatea europeană”, care în prezent se ocupă cu refacerea Wehrmachtului. Mai răsună și acum în urechile locuitorilor din Paris și Varșovia, din Roma și Kiev, în Copenhaga și Praga, însoțitul cîrmelor soldătesci și rafetele călătorilor oameni care astăzi nu în mîna S.S.-iștilor de ieri amele, declară cu toată seninătatea că sînt preocupati de „securitatea europeană”.

Nu, nu în refacerea Wehrmachtului, nu în crearea de noi coaliții militare, nu în scindarea Europei în două jumătăți își vîd salvarea popoarele Europei. Ele vor ca Europa să semene cu o grădina și nu cu o tabără militară, ca drumurile ei să nu fie întretăiate de sîrmă împalpată, ca destinele ei să fie hotărîte de ele însele în jurul mesei rotunde, iar nu în cabinetele secrete ale lumii Noi.

Tot europeanii au primit cu bucurie primele manifestări ale colaborării economice dintre statele Europei apasene și celei răsăritene. Pînă încă nu de mult, poliicienții și oamenii de afaceri americani credeau că vor reuși să împiedice această colaborare. Lucrările Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa au demonstrat că de neîntemeiate au fost aceste calcule. Seria de acorduri care au și fost încheiate sau a căror încheiere se proiectează dovedeste că un organism sănătos biruie boala. Popoarele europene vor să facă comerț unul cu altul, chiar dacă acest lucru va

avea o influență nefavorabilă asupra stemeiului nervos al unui congresman sau al altuia. Pe francezii nu-i va împiedica să cumpere cărbunii din Silezia faptul că Polonia este o democrație populară, iar pe englezii nu-i va jena faptul că manganul sovietic se extrage de către oameni care nu pot fi denumiți nici conservatori, nici opoziția majorității sale.

Pe europeni îi bucură și înviorarea legăturilor culturale. Este bine că mesociviliții vor vedea în curînd teatrul lui Moliere, iar parizienii vor putea admira balletul sovietic, că filmele italiene rulează pe ecranul din Leningrad, din Praga și Budapesta, că amatori de muzică din Germania occidentală au putut cunoaște măiestria unui virtuoz sovietic. Trebuie să sperăm că aceasta nu este decît un început, că noi vom vedea la Moscova și expoziții de opere ale pictorilor francezi, și teatrul lui Shakespeare, și opera din Milano, și expoziții de arhitectură suedeză și olandeză. Pentru locuitorii din Europa apasenă va fi interesant să cunoască succesele medicinei sovietice, cărțile sovietice pentru copii, opera de construire a Varșoviei noi, realizările poligrafice cehe.

Dar lucrul cel mai esențial pentru destinele Europei îl constituie menținerea păcii, iar ceea ce îl frîmîntă cel mai mult pe europeni este problema securității țărilor lor. Iată de ce propunerea făcută la Berlin de către delegația sovietică cu privire la securitatea colectivă a Europei a găsit un răspuns atât de puternic în toate țările europene, în rîndul oamenilor de diferite convingeri politice.

Durerea comună îi apropie pe oameni, iar în decursul unei perioade scurte Europa a trecut prin două războaie cumplite. Gîndurile ei, simțămîntele ei nu pot fi înțelese de oamenii care au văzut războiul numai pe ecranul cinematografelor... Uniunea Europei se manifestă cel mai limpede în zănuția ei de a apăra pacea, de a salvagarda suveranitatea fiecărui stat, mare și mic, și în același timp de a crea un organism cu ajutorul căruia să poată fi evitată o nouă vărsare de singe. Despre propunerea sovietică se scrie multe, se spun și mai multe, se reflectează asupra ei încercările de a o înmormînta nu vor reuși; iadde securității colective în Europa a pătruns adine în conștiința fiecărui european care gîndește. Desigur, ceea ce de prima schită a unei oădri și pînă la constituirea ei nu este ușoară, însă sîntem convinși că în ultima instanță statele Europei vor veni pentru menținerea păcii, pentru garantarea securității fiecărui stat și a fiecărui cetățean.

Organizarea securității colective a Europei nu este îndreptată împotriva altor continente. Dimpotrivă, orice american, sau chinez, sau brazilian, sau indienii iubitor de pace este interesat ca pacea în Europa să fie asigurată: nu odată războiul început pe cîmpurile Europei a cuprins întreaga lume. Poate că mulți locuitori ai New York-ului nu știu ce înseamnă cuvintele „securitatea colectivă a Europei” — că nu toate țările sunt considerate de datoria lor să lămurească pe cititorii, multe țări preferă să-și lîină în ignoranță; adevărul va pătrunde însă, mai devreme sau mai tîrziu, pînă și în îndepărtatele ferme ale Nevada și etuici toți americanii vor vedea că Europa unită în vederea apărării securității statelor ei constituie chezașia păcii pentru întreaga omenire.

Oamenii care preferă păcii ruinarea, de dragul profitului, a unui continent străin, nu și-au venit în fire, nu s-au asîmînat; dimpotrivă, ei vorbesc acum cu și mai multă insistență despre război, despre tot felul de bombardamente, despre cutare sau cutare tip de armă. Ei nu vor să înțeleagă că în ultimii ani multe s-au schimbat în lume, că prin țipelele lor sinistre ei nu vor putea să schimbe mersul evenimentelor. Acul barometruului urcă, și acest lucru este mult mai important decît trăsnelele teatrale de dincoace de ocean. Nu de mult încă, zeci de milioane de europeni considerau războiul ca o fatalitate, inevitabil; acum ei au văzut toate avantajele tratativelor, chiar dacă aceste tratative sînt dificile, complicate și îndelungate. Cîntărește în această evidentă cînd te gîndești la conferințele sau la notele diplomatice: ce se conturează însă chiar în conștiința oricărui european de rînd: pentru el, spectrul războiului și-a îndepărtat și europeanul de rînd se gîndește acum în mod serios cum să scape pentru totdeauna de acest spectru.

Destinele Europei depind de rațunea și de bunăcredința tuturor popoarelor Europei. Fiecare din aceste popoare își urmează drumul său, fiecare popor își are experiența sa, tradițiile sale, obiceiurile sale. Cele 32 de state europene nu pot fi puse pe același calapod. Avantajele unui sistem social sau ale altuia pot fi dovedite în primul rînd de structura și de bombol care pot distinge cu tot ația ușurință o uzină socialistă de una capitalistă, o primă muncă creatoare, prin ridicarea nivelului de viață, cultural și material, prin dezvoltarea științei și artei. Poporul sovietic se consideră pionierul viitorului și este mîndru de acest rol; el vrea să inspire pe alții, dar lui nu numai că îi este străin, ci chiar respingător gîndul de a impune cu forța modelul său de viață altor popoare. El dorește pace în Europa în primul rînd pentru că un popor zădărnici urîște războiul. El vrea pace pentru orașele și satele sale, pentru copiii săi, pentru viitorul său. El vrea pace în Europa pentru că el pretuiește și lubeste cultura popoarelor europene.

E timpul ca ignoranții și filistini din occident să înceteze discuțiile absurde cum că poporul sovietic n-ar înțelege țările Europei occidentale. Din timpuri străvechi rușii au iubit fierbințe și poporul francez iubitor de libertate, și cultura Angliei, și Italia plină de inspirație. Oare mai trebuie amintite minunatele cuvinte ale lui Herzen despre pietrele sfînte ale Europei? Trebuie oare citate cele spuse de Bolinski și Saltikov, Gogol și Turgheniev, Cehov și Gorki, Blok și Malakovski? Prin ei a vorbit poporul nostru. Noi sîntem fericiți că am înțeles multe de la vecinii noștri din Apus, sîntem fericiți că și ei sînt învințați pe ei multe, noi nu ducem în această privință o contabilitate pentru înregistrarea debitului și creditului, nu facem comerț cu ideile, nu cerem suprapreturi, după cum nu facem nici pe modestii. Noi ținem la viitorul Europei pentru că avem Moscova și Leningrad, care sînt scumpe tuturor europenilor cinstiți tot așa cum nouă ne sînt scumpe Parisul, Roma, Londra. Noi vrem să apărăm împreună cu toate statele Europei mărețele ei monumente și vîltoiri ei. Noi ținem pe același continent cu francezii, englezii, danezii, ungurii, germanii, italienii, noi avem aceeași casă — Europa și vom apăra pacea acestei case cu toată ardoarea unei inimii iubitoare.

(Articol apărut în ziarul „PRAVDA” nr. 84 (13.07).

SCRISORI CATRE „SCINTEIA” Intîrziere nepermisă

Anul trecut, gospodăria colectivă „Drunul lui Lenin” din satul Valda, raionul Oradea, a contractat cu fabrica de zahăr din Arad să cultive 3 ha. cu sfeclă de zahăr și să predea la stringerea recoltei cinci vagoane de sfeclă.

Colocviștii din Valda au muncit cu pricepere cele 3 ha., aplicînd metodele agricole înalte. În toamnă, la sfîrșitul lui septembrie, cantitatea de sfeclă de zahăr obținută de colectivități a fost de 7 vagoane, adică mai mult cu două vagoane decît prevedea contractul încheiat. Membrii gospodăriei erau mulțumii. Pe de o parte creștea veniturile lor și ale gospodăriei, pe de altă parte fabrica primea o cantitate sporită de sfeclă. Această însemna mai mult zahăr pentru aprovizionarea oamenilor muncii de la oraș și saie. Aproape 11.000 lei. o cantitate însemnată de zahăr, textile și borbot a primit grup de opere ale pictorilor francezi, și teatrul lui Shakespeare, și opera din Milano, și expoziții de arhitectură suedeză și olandeză. Pentru locuitorii din Europa apasenă va fi interesant să cunoască succesele medicinei sovietice, cărțile sovietice pentru copii, opera de construire a Varșoviei noi, realizările poligrafice cehe.

Dar lucrul cel mai esențial pentru destinele Europei îl constituie menținerea păcii, iar ceea ce îl frîmîntă cel mai mult pe europeni este problema securității țărilor lor. Iată de ce propunerea făcută la Berlin de către delegația sovietică cu privire la securitatea colectivă a Europei a găsit un răspuns atât de puternic în toate țările europene, în rîndul oamenilor de diferite convingeri politice.

Durerea comună îi apropie pe oameni, iar în decursul unei perioade scurte Europa a trecut prin două războaie cumplite. Gîndurile ei, simțămîntele ei nu pot fi înțelese de oamenii care au văzut războiul numai pe ecranul cinematografelor... Uniunea Europei se manifestă cel mai limpede în zănuția ei de a apăra pacea, de a salvagarda suveranitatea fiecărui stat, mare și mic, și în același timp de a crea un organism cu ajutorul căruia să poată fi evitată o nouă vărsare de singe. Despre propunerea sovietică se scrie multe, se spun și mai multe, se reflectează asupra ei încercările de a o înmormînta nu vor reuși; iadde securității colective în Europa a pătruns adine în conștiința fiecărui european care gîndește. Desigur, ceea ce de prima schită a unei oădri și pînă la constituirea ei nu este ușoară, însă sîntem convinși că în ultima instanță statele Europei vor veni pentru menținerea păcii, pentru garantarea securității fiecărui stat și a fiecărui cetățean.

Organizarea securității colective a Europei nu este îndreptată împotriva altor continente. Dimpotrivă, orice american, sau chinez, sau brazilian, sau indienii iubitor de pace este interesat ca pacea în Europa să fie asigurată: nu odată războiul început pe cîmpurile Europei a cuprins întreaga lume. Poate că mulți locuitori ai New York-ului nu știu ce înseamnă cuvintele „securitatea colectivă a Europei” — că nu toate țările sunt considerate de datoria lor să lămurească pe cititorii, multe țări preferă să-și lîină în ignoranță; adevărul va pătrunde însă, mai devreme sau mai tîrziu, pînă și în îndepărtatele ferme ale Nevada și etuici toți americanii vor vedea că Europa unită în vederea apărării securității statelor ei constituie chezașia păcii pentru întreaga omenire.

Oamenii care preferă păcii ruinarea, de dragul profitului, a unui continent străin, nu și-au venit în fire, nu s-au asîmînat; dimpotrivă, ei vorbesc acum cu și mai multă insistență despre război, despre tot felul de bombardamente, despre cutare sau cutare tip de armă. Ei nu vor să înțeleagă că în ultimii ani multe s-au schimbat în lume, că prin țipelele lor sinistre ei nu vor putea să schimbe mersul evenimentelor. Acul barometruului urcă, și acest lucru este mult mai important decît trăsnelele teatrale de dincoace de ocean. Nu de mult încă, zeci de milioane de europeni considerau războiul ca o fatalitate, inevitabil; acum ei au văzut toate avantajele tratativelor, chiar dacă aceste tratative sînt dificile, complicate și îndelungate. Cîntărește în această evidentă cînd te gîndești la conferințele sau la notele diplomatice: ce se conturează însă chiar în conștiința oricărui european de rînd: pentru el, spectrul războiului și-a îndepărtat și europeanul de rînd se gîndește acum în mod serios cum să scape pentru totdeauna de acest spectru.

Destinele Europei depind de rațunea și de bunăcredința tuturor popoarelor Europei. Fiecare din aceste popoare își urmează drumul său, fiecare popor își are experiența sa, tradițiile sale, obiceiurile sale. Cele 32 de state europene nu pot fi puse pe același calapod. Avantajele unui sistem social sau ale altuia pot fi dovedite în primul rînd de structura și de bombol care pot distinge cu tot ația ușurință o uzină socialistă de una capitalistă, o primă muncă creatoare, prin ridicarea nivelului de viață, cultural și material, prin dezvoltarea științei și artei. Poporul sovietic se consideră pionierul viitorului și este mîndru de acest rol; el vrea să inspire pe alții, dar lui nu numai că îi este străin, ci chiar respingător gîndul de a impune cu forța modelul său de viață altor popoare. El dorește pace în Europa în primul rînd pentru că un popor zădărnici urîște războiul. El vrea pace pentru orașele și satele sale, pentru copiii săi, pentru viitorul său. El vrea pace în Europa pentru că el pretuiește și lubeste cultura popoarelor europene.

E timpul ca ignoranții și filistini din occident să înceteze discuțiile absurde cum că poporul sovietic n-ar înțelege țările Europei occidentale. Din timpuri străvechi rușii au iubit fierbințe și poporul francez iubitor de libertate, și cultura Angliei, și Italia plină de inspirație. Oare mai trebuie amintite minunatele cuvinte ale lui Herzen despre pietrele sfînte ale Europei? Trebuie oare citate cele spuse de Bolinski și Saltikov, Gogol și Turgheniev, Cehov și Gorki, Blok și Malakovski? Prin ei a vorbit poporul nostru. Noi sîntem fericiți că am înțeles multe de la vecinii noștri din Apus, sîntem fericiți că și ei sînt învințați pe ei multe, noi nu ducem în această privință o contabilitate pentru înregistrarea debitului și creditului, nu facem comerț cu ideile, nu cerem suprapreturi, după cum nu facem nici pe modestii. Noi ținem la viitorul Europei pentru că avem Moscova și Leningrad, care sînt scumpe tuturor europenilor cinstiți tot așa cum nouă ne sînt scumpe Parisul, Roma, Londra. Noi vrem să apărăm împreună cu toate statele Europei mărețele ei monumente și vîltoiri ei. Noi ținem pe același continent cu francezii, englezii, danezii, ungurii, germanii, italienii, noi avem aceeași casă — Europa și vom apăra pacea acestei case cu toată ardoarea unei inimii iubitoare.

(Articol apărut în ziarul „PRAVDA” nr. 84 (13.07).

EMIL ISAC

de MIHAI BENTUC

A început din viață
poetul Emil Isac.
Plecînd, el ne lasă
un nume curat și o
poezie de adîncă dragoste de oameni.

Cu o jumătate de secol în urmă, lira sa
a început să vibreze, din acele sunete
adevărate, pe care nu le mai înăbușe
tumulul vremii, pentru că din ele răzbate
viziunea unei sorți mai drepte, mai bune
și slobode pentru cei împiați.

Născuți și trăit în Ardealul adesea frîmțat în trecut, Emil Isac n-a fost mîncat de rugina sovînismului și naționalismului. Peste mincinoase probleme de singe, el a căutat să înnoace firul de aur al prieteniei cu oameni înzăuși și înarmăți în slujba aceluorai idealuri umane ca și el. Cu mîndrie și cu glasul încărcat de greul amintirilor frumoase, grația Emil Isac de marele poet magiar Aty Endre, de prietenia dintre ei.

În libertatea poporului romin, prin înfrățirea noastră cu eroicele oști sovietice împotriva cîdroștrii hitleriste, Emil Isac a văzut înfăptuirea visurilor sale de demult.

Pînă la sfîrșitul zilelor curmate de o boală grea și lungă, Emil Isac a rămas un cavaler fără frică și fără prîhană al cauzel păcii între popoare.

Numele lui s-a înscris pe tabla de onoare a literelor romine încă înainte de înfiul război mondial, cu merite pe care mulți din contemporanii săi nu s-au priceput, dar nici n-au vrut să le prătuiească îndeajuns, nici cu dreptate. Ca la orice scriitor, nu tot ceea ce a realizat Emil Isac trece în conștiința oamenilor, adevărulul visier al valorilor umane. Dar din articolele sale, din poemlele sale în proză, din versurile, din tot ceea ce a scris, vor trece multe pagini avîntate în patrimoniul nostru literar. Și nici nu poate ațelii să fie, căci Emil Isac și-a pus cuvîntul în slujba poporului, a năzuiriilor spre o viață bună și liberă. Nu mele lui se înfrîngește în zăru socialistice de pe timpuri; decît reflexive năruțice de lumină aruncate asupra suferințelor celor de jos, nu puteau să-și asigure pe atunci aprecierea oficială, azi îndreptățesc la cererea științifică și la deplină valorificare a opere sale.

Desigur, au fost totdeauna prietenii și scriitorii de seamă care l-au iubit și l-au prețuit. De Caragiale, poetul își amintea cu același simțămînt de profundă reculoșere ca și de Aty.

Dar în general îndoeșit între cele două războaie, greu te puteai aștepta la o considerare justă a omului și a poetului Emil Isac, tocmă pentru că oficial era prețuit decadelentului în artă și lichelli mei în viața cetățenească. Iar din aceste reze ale lumii burghize în descompunere, ființa lui Emil Isac se țese să asimileze în artă era prea uman, în altitudinea sa socială prea moral pentru a putea fi doborât de mediul în care trăia.

Cine, de altfel, ar fi putut, în publicațiile subventionate de guvernul rotativ polițesc, să pună pe socul meritul versurii ca acestea, scrisă la un an după singeroasa roprimare a răscoalii din 1907:

În bordel e-a stins lumina, / S-a sfîrșit
pinea pe masă — / Și flămînză bocesc
copiii, / Talăi nu vino acasă!

Viscol geme la ferestra... / Și e frig.
Și recei soba...

Sun-ă curtea pușcării, / Sub spin-zurătoare, toba...

Unii critici căutau să vadă „modernismul” lui Emil Isac, legîndu-se de versul său cu n rauma panla corbitoroare către semănătorism, către idilism rustic. Acestor critici, însă, le aluneca sau lăsuu să le aluneca prentre degete esența poeziei lui Emil Isac, conținutul ei social, de revoltă. Poezia lui Isac, legată de realitatea vremii, sparge ramele paisajului dulceag „de la țară” cu țărani fictivi, și cuprinde în versul său pe lângă suferința milenară a satului dururile mai noi și profunde ale orșului.

Lumea văzută de Emil Isac este nu numai a marilor contraste pur și simplu, ci și a marilor conflicte ce moneșc:

Fum gros se nălță-n cer / Sirena fabricii sună, / Oamenii palizi de visul nevleat, / Le poartă se adună...

Poezia lui de după 25 August 1944, articolele numeroase, palbita de dragoste patetică pentru viață, pentru cei ce muncesc, răsună de vechi amintiri a e luptelor din trecut, cloceșce de bucurie, cînd poetul simte că pacea triumfă lăta aceste versuri pentru copiii coreeni, după semnarea armistitiului în Coreea:

Alungați fluturi, jucati-vă și rîdeți tot
mai mult
O, cum aș vrea să vin între voi să vă
ascult
Pe un porumbel alb să-mi ducă scrișoarea
Și terțați-mă dacă scrișoarea mi de lacrimi
e patat.

Poetul Emil Isac a început din viață. Dar ne-a lăsat opera sa vie și exemplul vieții sale pline de demnitate, de dragoste de țară, de iubire pentru cei ce muncesc, de sete pentru înfăptuirea idealurilor socialiste. El a răspuns și a corespuns chemărilor vieții noi din țara noastră, chemării timpului nostru. El a murit, dar n-a început a fi în viața poporului său prin înflăcări via a opere sale.

Pentru sprijinirea comerțului intergerman

BERLIN 26 (Agerpres). — TASS transmite:

La 25 martie a avut loc la Berlin, la Ministerul Comerțului Exterior și Intergerman al R. D. Germane o conferință de presă a reprezentanților Comitetului pentru sprijinirea comerțului intergerman.

La conferința de presă s-a dat citire comunicatului cu privire la cea de a doua ședință a Comitetului pentru sprijinirea comerțului intergerman, care a avut loc la 17 martie în Berlinul occidental.

În comunicat se subliniază începerea cu succes a lucrărilor comitetului și se arată că la ședința și fost formulate sarcinile comitetului și trasate primele măsuri concrete, îndreptate spre înfăptuirea acestor sarcini.

Comitetul a hotărît să adreseze parlamentului și guvernului din Germania occidentală și Republicii Democrată Germană cererea de a primi pe membrii comitetului.

Eliberarea lui Manfred von Brauchitsch cunoscut sportiv german, luptător pentru pace

BERLIN 26 (Agerpres). — Corespondenții din Iarlsruhe al agenției A.D.N. relatează că la 25 martie a fost pus în libertate cunoscutul sportiv german Manfred von Brauchitsch, luptător pentru pace, președintele Comitetului pentru pace, președintele Comitetului pentru pace, și libertate în sportul german, pe care autoritățile de la Bonn l-au învinuit de „înaltă trădare”. Se știe că von Brauchitsch s-a pronunțat pentru unificarea

Semănătorii fricii și inspiratorii isteriei de război

Conferința de la Berlin a miniștrilor Afacerilor Externe al celor patru puteri a avut un anumit rol pozitiv, deoarece ea a asigurat o oarecare atenuare a încordării internaționale. Hotărârea luată de comun acord cu privire la convocarea unei conferințe a reprezentanților Franței, Angliei, S.U.A., U.R.S.S. și al Republicii Populare Chineze, cu participarea celorlalte țări interesate, a creat posibilitatea de a se obține o reglementare pașnică definitivă în Coreea și încetarea operațiilor militare în Indochina. În Europa se desăfoară tot mai larg mișcarea pentru stabilirea unei garanții sigure a păcii prin opunerea unor grupuri militare de state altor grupuri, ci prin crearea unui sistem de securitate colectivă la care să participe toate țările interesate. În sfârșit există de asemenea simptome de îmbunătățire a dezvoltării relațiilor comerciale și culturale. Fiește, popoarele Europei și întregii lumii au început să privească cu speranță posibilitatea continuării slăbirii încordării internaționale. Într-o serie de țări, în special în Anglia, Franța și în alte țări se fac auzite cu tot mai multă tărie glasurile care se pronunță împotriva politicii feimosului „război rece”.

O asemenea perspectivă este însă pe cât se vede în contradicție cu interesele monopolurilor americane, care încearcă să împiedice cu ajutorul nesăvârșitelor curse a înarmărilor izbitoare creșterii economice în S.U.A. sau cel puțin să slăbească efectele ei care se fac tot mai mult simțite. Depunând eforturi pentru menținerea și intensificarea încordării internaționale, monopolurile S.U.A. speră că vor putea să își contribuie la dezvoltarea economică și la creșterea producției în țările lagărului Atlantic și să plătească, fără a crici, urașul program de înarmări care aduce monopolurilor profituri de multe miliarde. Îndeplinind voința monopolurilor interesate în noi comenzi militare, diplomația americană și în special conducătorul ei, nu se dau în lături de la niciun fel de mijloace pentru a intensifica din nou încordarea în relațiile internaționale.

În ultimul timp, în S.U.A. a fost strâmtă cu o nouă putere zarva isterică pe tema preînșului „pericol” care ar amenința Statele Unite și pe aliații lor din partea „blocului sovietic”. În rolul principalului propagandist al acestei versiuni, bazată pe nimic, apare secretarul de stat al S.U.A., John Foster Dulles.

Astfel, laudă cuvintul la 19 martie în Comisia senatorială pentru problemele externe, Dulles a încercat în fel și chip să sugereze auditorilor săi ideea că, după cum s-a exprimat el, simpla existență a „blocului sovietic” care se întinde „de la Elba, din Germania, până la Oceanul Pacific”, și care reunește 800 milioane de oameni, „reprezintă un pericol de o gravitate cum noi (adică Statele Unite — N.R.) n-am avut încă nicodată de înfruntat”. Acest „pericol”, după spusele lui Dulles, se mărește prin faptul că în lumea capitalistă „există inevitabil” „memultrime și năzuințe nesăvârșite”.

Denunțând în mod grosolan scopurile politice ale Uniunii Sovietice, conducătorul serviciului diplomatic american a cerut ca forțele militare ale S.U.A. și ale aliaților lor să fie pregătite pentru „a da fără înțirire o contraculoivură (?) masivă”; totodată el s-a văzut nevoit să caute a se descurca din situația în care s-a pus prin propriile sale declarații în această privință.

Intr-adevăr, în declarațiile sale anterioare, și în special în discursul pe care l-a rostit la 12 ianuarie la New York, Dulles, pierzându-și într-o pornire războinică simțul realității, a declarat că Statele Unite intenționează ca în cazul oricărui conflict local, indiferent unde ar izbucni el, să înceapă operațiuni militare, orunde și împotriva oricui ar găsi de cuvânt, recurgând la toate tipurile de armament, inclusiv bomba atomică. Din discursul său a reieșit că în această agresiune pot fi atrași în mod automat aliații S.U.A. din cadrul pactului Atlantic și al pactului pan-american și, mai mult decât atât, aceștia nici nu vor fi întrebați dacă consimt. În prezent, Dulles, decidându-se de declararea sa anterioară asupra acestei chestiuni, s-a apucat să declare în comisia senatorială că S.U.A. n-au de gând „să transforme orice (l) război local într-un război general”.

Această ultimă declarație arată că Dulles a trebuit să caute să se descurce din situația în care s-a încurcat prin propriile lui discursuri, deoarece declarațiile lui vădit agresive au fost condamnate atât în S.U.A. cât și dincolo de hotarele lor. Amenințarea cerurilor celor mai agresive din S.U.A. că vor dezlănța un război mondial din orice motiv pe care îl vor găsi

potrivit, fără știrea Congresului american și fără consimțământul aliaților, a provocat neliniște serioasă în rândurile păturilor largi ale populației Statelor Unite, precum și în cercurile guvernamentale ale unei serii de țări ale blocului Atlantic.

Oamenii cu judecată mai sănătoasă din S.U.A. înțeleg că politica militară aventuristă preconizată de Dulles este periculoasă chiar pentru Statele Unite. Stevenson, fostul candidat la președinție din partea partidului democrat, laudă cuvintul la 7 martie la Miami-Beach, a menționat că înfapturile acestei politici va face ca „... și orașele noastre să poată fi supuse distrugerii”.

Această politică a provocat în rândul aliaților S.U.A. o serioasă neliniște pentru viitorul lor. Chiar și adepții zeloși ai politicii americane au fost neliniști de faptul că problema participării țării lor la un nou război mondial, adică însăși problema existenței lor, va fi rezolvată nu de guvernul acestor țări, ci de mina de politicieni americani, care încearcă să-și asume în mod arbitrar dreptul de a dispune de soarta altor state după bunul lor plac.

Această nemulțumire și-a găsit expresia, printre altele, în cuvintarea rostită la 15 martie la Washington de ministrul canadian al Afacerilor Externe, Pearson. Obiectiv împotriva intențiilor lui Dulles de a rezolva problema războiului sau a păcii după cum crede el de cuvânt, Pearson a subliniat nemulțumirea canadienilor față de faptul că „soarta noastră (adică soarta Canadei — N.R.) ar putea să fie hotărâtă nu de noi înșine, ci dincolo de frontiera noastră”. Făcând aluzii la caracterul aventurist al acestei politici, Pearson a arătat că autorii ei sînt cu prinos „de înșel, pe cînd la noi se observă ceva „semănător cu pînă”.

Ogîndind marea neliniște care s-a produs în Anglia în legătură cu zarva strîmtă în jurul „noului pericol militar” a S.U.A., presa engleză, alarmată, scrie că Statele Unite pot atrage Anglia într-un război mondial în legătură cu o chestiune în care Anglia ar putea avea o altă poziție. Zărele cer ca cerurile guvernante ale S.U.A. să fie obligate să se consulte cu aliații lor.

Totuși, toate aceste glasuri de avertisment nu i-au silit, să vede, pe Dulles să renunțe la „noul pericol militar” aventurist, și deși el a încercat în discursul rostit în cadrul Comisiei senatoriale să sgarăză impresia produsă de declarația sa din 12 ianuarie, esența politicii propovădite de el a rămas aceeași.

Este absolut împede că încercările insistente ale secretarului de stat al S.U.A. de a crea în întreaga lume capitalistă o atmosferă de isterie războinică au o scop bine determinat. În această isă găseșc expresia, pe de o parte, eforturile de a împede slăbirea continuă a încordării în relațiile dintre țări, de a otrăvi atmosfera internațională, iar pe de altă parte, încercările de a-l intimidă pe americanul de rînd și de a-l sili să finanțeze fără murmur din buzușarul lui urașul program de pregătiri militare, foarte avansat pentru marile monopoluri ale S.U.A. Așa procedeză semănătorii de spălmă și inspiratorii isteriei războinice. Așa pot proceda acei ce nu cred în ziua lor de mine, care n-au viitor.

Declarațiile lui Dulles nu reprezintă altceva decît încercări de a afla isteria războinică în S.U.A., de a da satisfacție cerurilor ultraagresive din S.U.A. care au fost nemulțumite de rezultatele conferinței de la Berlin tocmai pentru că ele au dus la o oarecare slăbire a încordării internaționale și care acum încearcă să împede cu orice preț desăvârșirea cu succes a apropiatelor conferințe de la Geneva.

Încercările cerurilor guvernante ale S.U.A. de a afla tot mai mult frica și isteria războinică nu vor consolida, desigur, pozițiile diplomației americane pe arena mondială și nu vor opri criza economică care se apropie în S.U.A. Mai curînd dimpotrivă, intensă și nesăvârșită militarizare a economiei care se înfăptuiește în S.U.A. va agrava și mai mult fenomenele de criză, va intensifica lupta dintre monopoluri și va atrage înrăutățirea condițiilor de trai ale poporului american.

În domeniul politicii externe, propovădirea urlă între popoare și pregătirea unui nou război duc, și ele nu pot să nu ducă, la autodemascarea și la izolarea cerurilor celor mai agresive din S.U.A. care prin politica lor încearcă să împede forțele lubitoare de pace din toate țările să obțină reglementarea problemelor internaționale nerezovalte și slăbirea continuă a încordării în relațiile internaționale.

(Articol redacțional apărut în ziarul „PRAVDA” nr. 85 (13018).

In preajma celei de a 50-a aniversări a ziarului „L'Humanité”

PARIS 26 (Agerpres). — La 18 aprilie se împlinesc 50 de ani de la apariția primului număr al ziarului „L'Humanité”, organul Partidului Comunist Francez.

Cu acest prilej s-a dat publicității un apel al C.C. al Partidului Comunist Francez. În apel se spune că ziarul „L'Humanité” este în prezent cel mai important ziar al clasei muncitoare franceze, este ziarul poporului, tribuna națiunii franceze.

Apărător de zi cu zi al revendicărilor populației muncitoare de orașe și sate, luptător pasional pentru libertățile democratice, apărător al independenței patriei, al solidarității internaționale a oamenilor muncii, al luptei împotriva asuprii coloniale, cit și al alianței frățești dintre popoare în lupta pentru stabilirea unei păci trănice, „L'Humanité” luptă neîncetat pentru unitatea clasei muncitoare, a tuturor forțelor naționale și democratice.

Subliniind că ziarul „L'Humanité” luptă pentru unirea tuturor forțelor patrioțice din Franța în așa fel încît să împedice ratificarea tratatului cu privire la armata europeană, să stăvilească înarmarea Germaniei occidentale, să obțină promovarea unei politici franceze independente, de pace, C.C. al partidului cheamă toate organizațiile de partid să intensifice difuzarea ziarului „L'Humanité”.

Primul ministru al Canadei despre necesitatea recunoașterii R. P. Chineze

OTTAWA 26 (Agerpres). — Saint Laurent, primul ministru al Canadei, laudă cuvintul în cadrul dezbaterilor de politică externă din Camera Comunelor, a făcut o declarație în legătură cu necesitatea recunoașterii R. P. Chineze.

De cite ori se lvește prilejul reducerii tensiunii internaționale prin intermediul diferitelor conferințe, cum ar fi cea de la Geneva, a spus el, ar fi realist să admitem ca guvernul popular chinez, guvernul de fapt al Chinei, să fie reprezentat, decă vrem să ajungem la rezultate. Primul ministru canadian a declarat că guvernul canadian are de gînd să-și reexamineze poziția în ce privește recunoașterea diplomatică a guvernului popular chinez.

Succesul împrumutului de stat în R. P. Chineză

PEKIN 26 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „Jenminjiaobao”, subscrierile la împrumutul de stat pentru construirea economiei naționale pe anul 1954, în rîndurile muncitorilor și funcționarilor din Republica Populară Chineză, s-au terminat. Potrivit unor date provizorii, pînă la mijlocul lunii martie muncitorii și funcționarii din țară au subscris titluri de împrumut în sumă de peste 1.762.700 milioane yuani. Această sumă depășește cu aproape 86% suma prevăzută.

Cuvintarea primului ministru al Indiei, Nehru, în Camera populară

DELHI 26 (Agerpres). — TASS transmite: Laudă cuvintul la 25 martie în Camera populară, primul ministru al Indiei, Nehru, și-a exprimat adinea neliniște în legătură cu desfășurarea evenimentelor în posesiunile franceze de pe teritoriul Indiei.

Guvernul indian a dat dispoziții să se trimită unități de poliție militară la granița cu Pondichery și a cerut de asemenea punerea imediată în libertate a doi cetățeni indieni arestați și a lui Nand Gopal, primarul orașului Madurai. Totodată, guvernul indian a remis ambasadorului francez la Delhi un protest dezvăluit împotriva represaliilor și teroai dezlănțite de autoritățile franceze pe teritoriul Pondichery.

Potrivit relatărilor ziarului „Hindustan Times”, în Goa și Pondichery la ampoare lupta de eliberare. Opinia publică locală cere alipirea acestor regiuni la Uniunea Indiană.

Grevă generală în Tunisia

TUNIS 26 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse, la 25 Martie muncitorii din Tunisia au declarat o grevă generală de 24 de ore cerînd mărirea salariilor.

Incheierea lucrărilor celui de al XII-lea Congres al Comsomolului

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: La 26 martie, Congresul al XII-lea al Uniunii Tineretului Comunist Leninist al U.R.S.S., care s-a ținut la Moscova în retele Palat al Kremlinului și-a încheiat lucrările. Delegații la congres au discutat raportul de activitate al C.C. al U.T.C.L., raportul de activitate al organizației de pionieri „V. I. Lenin” și raportul cu privire la modificările în Statutul U.T.C.L. al U.R.S.S. La Congres au fost alese, prin vot secret, organele conducătoare ale U.T.C.L. al U.R.S.S. în Comitetul Central de revizie 31 persoane. Printre aceștia se află cei mai buni reprezentanți ai Comsomolului Leninist — muncitorii fruntași, inovatori în agricultură, tineri reprezentanți ai vîștii culturale, activiști cu munci de conducere din organizațiile comsomoliste.

În ședința de închidere au continuat să luă cuvintul invitații străini. Delegații au întimpinat cu aplauze călduroase cuvintele de salut ale prietenilor care au sosit la Congres din toate colțurile lumii.

În numele Uniunii Tineretului Comunist din Norvegia a luat cuvintul Arne Jørgensen. Voi sinteți stăpîniți deplin ai țării voastre și al tuturor bogățiilor ei — a spus el. Ca adevărați stăpîni, ați discutat la Congresul vostru posibilitățile de depășire a planului economiei naționale. Uniunea Sovietică este stimată tot mai mult datorită succeselor realizate în toate domeniile vieții economice, politice și culturale. Vă dorim noi succese mari pentru binele poporului vostru, al întregii omeniri.

Ținărul chilian Manuel Gomes a transmis Congresului salutul tineretului progresist din țara sa, salutul tineretului muncitor, țărăni și studenți chilieni care luptă pentru pace și independență națională. La tribună a urcat apoi Johann Wolf, președintele Comitetului Central al Uniunii generale a tineretului olandez.

Zec de mii de tineri și tinere din Olan-

da — a subliniat el — studiază cu interes glorioasele tradiții ale tineretului sovietic și ale organizației lui de masă — Comsomolul. Pe noi ne însușim exemplul tineretului sovietic care construiește comunismul.

A luat apoi cuvintul Hubert Schwab, președintele organizației „Tineretul Liber din Austria”. După ce a amintit că victoria Armatei Sovietice a eliberat Austria din robia germano-fascistă, el a declarat: — Noi vrem o Austrie liberă și independentă. Ea trebuie să devină punct de prietenii și înțelegeri dintre Răsărit și Apus.

Au adresat cuvinte de salut Congresului reprezentanții tineretului din Iran, Venezuela, Israel, Uruguay, Siria, Cuba, Spania.

La Congres s-a dat citire mesajului primit din Statele Ligii Tineretului muncitor din Statele Unite ale Americii.

În ședința de închidere, Alexandr Selepin, secretar al C.C. al U.T.C.L. al U.R.S.S., a subliniat că Congresul s-a desfășurat într-o atmosferă de critică și auto-critică principială, sub semnul luptei pentru îmbunătățirea continuă a activității Comsomolului în domeniul educației comuniste a tinerii generații, sub semnul mobilizării tuturor forțelor tinerilor patrioți pentru participarea activă la lupta întregului popor pentru construirea comunismului în U.R.S.S.

În cuvintele de salut adresate Congresului, prietenii noștri de peste hotare, a spus Selepin, au vorbit despre lupta tineretului țării lor pentru un viitor mai bun, pentru pace în întreaga lume, despre năzuința fierbinte a milioanei de tineri și tinere de a întări prietenia cu tineretul din Țara Socialismului. Multumim din toată inima oaspeților noștri pentru cuvintele de salut adresate Congresului, Comsomolului, tineretului sovietic.

Congresul al XII-lea al U.T.C.L. al U.R.S.S. a adresat un mesaj de salut Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Sesiunea Biroului Executiv al F. S. M.

VIENA 26 (Agerpres). — TASS La 25 martie s-a ținut sesiunea Biroului Executiv al F.S.M. și-a continuat lucrările.

După terminarea dezbaterilor pe marginea punctului 1 de pe ordinea de zi, Louis Sallant, secretar general al F.S.M., a rostit cuvintul de închidere.

Louis Sallant a subliniat că lupta oamenilor muncii din Europa, America, Africa și Asia pentru revendicări economice și sociale s-a desfășurat și continuă să se desfășoare într-o legătură indisolubilă cu lupta împotriva preponderanței monopolurilor americane, a cursei înarmărilor, pentru independență națională, pentru stabilirea unei păci trănice și îndelungate.

În cuvintările multor tovarăși, a spus Louis Sallant, s-a acordat o mare atenție luptei împotriva ratificării tratatelor militariștice de la Bonn și Paris și a remilitarizării Germaniei occidentale. Este necesar, a spus Louis Sallant, să mobilizăm cele mai largi pături a oamenilor muncii pentru crearea unității de acțiune împotriva ratificării tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană”.

F.S.M. trebuie să stabilească legături mai strînse cu clasa muncitoare din Germania occidentală și să-i acorde ajutor în lupta împotriva reînarmării Germaniei occidentale.

Louis Sallant a chemat la întărirea unității de acțiune cu oamenii muncii care nu fac parte din F.S.M., la demascarea politicii antimuncitorești a liderilor „Confederației Internaționale a Sindicatelor Libere”, al „Confederației Internaționale a Sindicatelor creștine”, al A.F.L. și C.I.O.

Raportul prezentat de Liu Cian-șen

VIENA 26 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din 25 martie a Biroului Executiv al Federației Sindicale Mondiale, Liu-Cian-șen, secretar al Federației Sindicale Mondiale, a prezentat raportul cu tema „Lupta pentru recunoașterea și aplicarea principiilor fundamentale ale apărării drepturilor sindicale și pregătirile în vederea zilei de 1 Mai 1954”.

Liu Cian-șen a reamintit că în hotărârile celui de al III-lea Congres Mondial al Sindicatelor se atribuie o însemnată urgia luptei oamenilor muncii și organizațiilor sindicale pentru apărarea și cucerirea drepturilor sindicale și libertăților democratice. Congresul a subliniat, printre altele, că dată fiind intensificarea ofensivii monopolurilor și guvernelor din țările capitaliste

împotriva organizațiilor sindicale și a legilor sociale introduse în urma luptei severe a oamenilor muncii, se impune ca ziua de 1 Mai 1954 să fie sărbătorită sub lozincă apărării și cuceririi drepturilor sindicale și libertăților democratice.

Forțele reacționare din țările capitaliste, a spus raportorul, împing din ce în ce mai mult statele lor pe calea fascizării și a încălcării drepturilor și libertăților legitime ale oamenilor muncii.

Guvernul S.U.A. a promulgat o serie de legi care au silit considerabil drepturile economice și sociale ale muncitorilor și funcționarilor.

Conducătorii Camerei de Comerț din Paris cer guvernului francez promulgarea unei legi care să interzică grevele politice. Direcția uzinel „Flat” (Italia) a cerut concedierea a 500 de muncitori pentru simplul motiv că sînt comunisti și socialisti.

În Anglia s-au înmulțit cazurile de discriminare împotriva activiștilor sindicali care au participat la greve. În țările coloniale și semicoloniale sînt înăbușite în mod bestial libertățile democratice și se încălcă drepturile sindicale.

Federația Sindicală Mondială, a subliniat raportorul, acordă prin intermediul uniunilor internaționale ale sindicaterilor și al centrelor sindicale naționale un ajutor concret oamenilor muncii în lupta lor, îi mobilizează la acțiuni și mai hotărîte, și mai unite, pentru apărarea și cucerirea drepturilor sindicale și libertăților democratice. Liu-Cian-șen a propus ca în lupta împotriva atenatelor la drepturile sindicale ale oamenilor muncii să se stabilească atât pe plan internațional cât și pe plan național cea mai strînă colaborare cu juristii.

În numele secretariatului Federației Sindicale Mondiale, el a prezentat o propunere cu privire la constituirea unei comisii pentru întocmirea proiectului unei Charte a drepturilor sindicale ale oamenilor muncii și la aprobarea ei în cadrul viitoarelor sesiuni a Consiliului General al F.S.M. după ce va fi fost discutată în amănunțime de membrii sindicatelor, atît al celor afiliate cit și al celor neafiliate la F.S.M.

La dezbaterile care au avut loc pe marginea raportului prezentat de Liu-Cian-șen au luat cuvintul: Baumgart, secretar general al Federației Internaționale a Sindicatelor lucrătorilor de la poșta, telegraf, telefon și radio; L. N. Soloviov, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică; Toledano, vicepreședinte al Federației Sindicale Mondiale, Saarline și alții.

Sesiunea își continuă lucrările.

Sesiunea Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa și-a încheiat lucrările

GENEVA 26 (Agerpres). — TASS La 25 martie și-a încheiat lucrările cea de a IX-a sesiune a Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa.

În ședința de închidere a luat cuvintul reprezentantul U.R.S.S., P. N. Kumiĭn. Vorbitorul a subliniat că în cadrul sesiunii s-a putut constata un progres important în politica de extindere și întărire a colaborării economice dintre toate țările, ceea ce este semnificativ pentru atmosfera generală în care s-au desfășurat lucrările sesiunii. Lucrările Comisiei economice, a declarat reprezentantul sovietic,

au arătat că în calea colaborării economice mai erau dificultăți mari, dar că ele pot fi înlăturate. De pe acum este recunoscută prețioșii necesitatea unei strînse colaborări economice între toate țările.

Declarin sesiunea încheiată, președintele Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa, Ulrich, a subliniat că problema dezvoltării comerțului și înlăturării tuturor piedicilor ce stau în calea colaborării economice poate fi numită leitmotivul celei de a IX-a sesiuni a Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa.

Pentru extinderea comerțului între Răsărit și Apus!

Adunarea de la Londra a forului oamenilor de afaceri progresiști

LONDRA 26 (Agerpres). — La 25 martie a avut loc la Londra o adunare a forului oamenilor de afaceri progresiști, la care au luat cuvintul Harold Wilson, fost ministru al comerțului în guvernul laborișt, și J. B. Scott, director comercial al firmei engleze „Crompton Parkinson”, șeful delegației comerciale care a vizitat recent Uniunea Sovietică.

După cum relatează agenția Press Association, Scott a declarat la adunare că pînă în prezent s-a căzut de acord cu Uniunea Sovietică asupra unor tranzacții în sumă de 50 milioane lire sterline.

Referindu-se la propunerea ministrului comerțului exterior al U.R.S.S., Kabanov, de a spori comerțul englo-sovietic planul de 400 milioane lire sterline, Scott a declarat:

„Eu consider acest lucru ca un stimulent pentru industria engleză”.

Harold Wilson a declarat: „Nu există nici o îndoială că largirea comerțului între Răsărit și Apus ar fi extrem de importantă pentru Anglia și pentru întreaga Europă”.

LONDRA 26 (Agerpres). — Corespondentul din Londra al agenției France Presse publică un amplu comentariu în legătură cu măsurile pe care guvernul britanic intenționează să le adopte în vederea intensificării schimburilor comerciale între est și vest. În cercurile politice din Londra se vorbește de posibilitatea plecării la Moscova a lui Thorneycroft, ministrul englez al comerțului.

Șahistul sovietic Viktor Koroicov, câștigător al turneului internațional de șah al R.P.R.

În cursul zilei de ieri a continuat desfășurarea celor trei partide care au fost întrerupte în cadrul jocurilor finale ale turneului internațional de șah al R.P.R.

După o luptă deosebit de dinamică, Furman a reușit să cucerească victoria în partida cu Nejmîtdinov. Nejmîtdinov a câștigat egale, jocurile Kluger—Troianescu și Voiculescu—Paoli s-au încheiat remiză.

Totalizînd 13 puncte, tînărul șahist sovietic Koroicov s-a clasat pe primul loc în cadrul acestui turneu. Pe locul doi s-a clasat maestrul sovietic Nejmîtdinov, cu 12½ puncte, urmat de Holmov și Filip, cu cite 11 puncte; Kluger, cu 10½ puncte; Furman și Pachman, cu cite 10 puncte; O'Keily, cu 9½ puncte; Stahlberg, cu 9 puncte; Troianescu, cu 8½ puncte; Sîndor, cu 8 puncte; Bălănel, Sliwa și Szabo, cu cite 7 puncte; Wade, cu 6½; Cioclitca, cu 6 puncte; Paoli, cu 3½ puncte; Voiculescu, cu 3 puncte.

Comitetul de organizare a celui de al IV-lea turneu internațional de șah al R.P.R. a acordat o serie de premii pentru cele mai frumoase partide. Premii în lîi l-a câștigat maestrul sovietic Nejmîtdinov pentru partida sa cu Paoli, Premiul doi a fost atribuit șahistului maghiar Kluger pentru partida cu Stahlberg, iar premiul trei maestrului cehoslovac Pachman pentru partida cu Sîndor.

Un premiu special a fost acordat tînărului șahist romîn Cioclitca pentru partida sa cu maestrul sovietic Furman, în care a adus o inovație teoretică.

Întîlnirea de șah dintre echipele U. R. S. S. și Argentinei

BUENOS AIRES 26 (Agerpres). — La 25 martie s-au jucat partidele întrerupte din cele de al patrulea tur al întîlnirii prietenice de șah dintre echipele Uniunii Sovietice și Argentinei.

Fără să mai reia jocul, Bolbocean a cedat la Itenes. Avachach și Taimanov și-au valorificat cu ușurință avantajul material în partidele respective cu campionul Argentinei, Penno, și cu marele maestru Elisakases, obținînd victoria. Partidele Petrosian-Pilnik, Rosseto-Kotov și Martingheller au luat sfîrșit cu o rezultat de egalitate.

Astfel, întîlnirea internațională prefe-nasă de șah dintre echipele Uniunii Sovietice și Argentinei s-a încheiat cu victoria șahistilor sovietici cu scorul de 20½—11½ puncte.

În cinstea delegației șahistilor sovietici, Federația argentiniană de șah a oferit o recepție.

Plecarea din București a ministrului Marii Britanii

La 25 martie a.c. a părăsit Bucureștii domnul W. J. Sullivan, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Marii Britanii în R.P.R.

În Gara de Nord domnul W. J. Sullivan a fost condus de directorul Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, Dionisie Ionescu, de personalul Legăției Marii Britanii în frunte cu înșcrinatul cu afaceri ad-interim H. C. Hainworth, precum și de șefii unor ambasade și legații acreditați la București. (Agerpres)

P E S C U R T

La Moscova s-a deschis plenara Comitetului pentru decernarea Premiilor Stalin în domeniul științei și inventivilor. De asemenea, Comitetul pentru decernarea Premiilor Stalin în domeniul artei și literaturii a procedat la examinarea operelor prezentate.

Laudă cuvintul în Camera de Comerț din Anglia de est, ambasadorul S.U.A. în Marea Britanie, Norwich M. Winthrop, referindu-se la trupele americane staționate în această parte a Angliei, a recunoscut că prezența acestor trupe străine „produce enervare” în rîndurile populației locale. El a remarcat că această stare de lucruri a dat loc la „incidențe dezagreabile”.

După cum se anunță din Manila (Filipine), președintele Camerei Interioare, Jose Laurel-Junior, a declarat într-un discurs radiodifuzat că, în cazul înstabilizării de a se revizui acordul comercial dintre S.U.A. și Filipine, el trebuie să fie anulat. Laurel a condamnat de asemenea pretențiile S.U.A. de a avea baze militare în Filipine.

După cum anunță ziarul „L'Humanité”, săptămîna trecută docheril din portul Bone (Algeria), au refuzat să încerce material de război pe cargobotul „Beauvais” cu destinația Indochina. În semn de protest împotriva războiului din Indochina docheril din portul algerian Oran au refuzat să descarcă armamentul de pe vaporul „Sahara”.

La 25 martie, Consiliul revoluționar a dat publicității un comunicat în care se anunță că partidele politice din Egipt, care au fost desființate în 1952, vor fi autorizate să-și reia activitatea. S-a hotărît de asemenea să se aleagă o Adunare constituantă pe baza votului universal, care va alege pe noul președinte al Egiptului și va revizui toate puterile din mîinile Consiliului revoluționar urmînd ca acesta să se dizolve.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Rigoleto; Teatrul de Stat de Operă: Vint de libertate; National „L. Caragiale” (Studio): Viața nouă (ora 15); „Schimbul de onoare (ora 19.30); National „L. Caragiale” (Comedia): O scrisoare pierdută (ora 15); Micul turban (ora 19.30); Teatrul Armatei (B-dul G-ral Magheru): Cazul Benet; Armatei (Calea 13 Septembrie): „Vaiacu Vodă”; Muncitorei C.F.R. (Giulești): Titanic vals (ora 15); Vasa furtunoasă (ora 19.30); Teatrul Evreiesc de Stat: Motive personale (ora 20); Ansamblul de Estradă al R.P.R.: și lile face sport (ora 16); Fără mînsii (ora 17).

CINEMATOGRAFIE: Patria: Republica Populară Romînă și filmul de desene animate „Marinica”; Republica București: Un picet în muncă; L. C. Film: Înfrîntarea între popoare; Susține pe sîrăci; Gh. Doja: O scrisoare pierdută; Libertății: Lupta pentru viață; Maxim Gorki: Filme pentru cel mic (matineu). Und